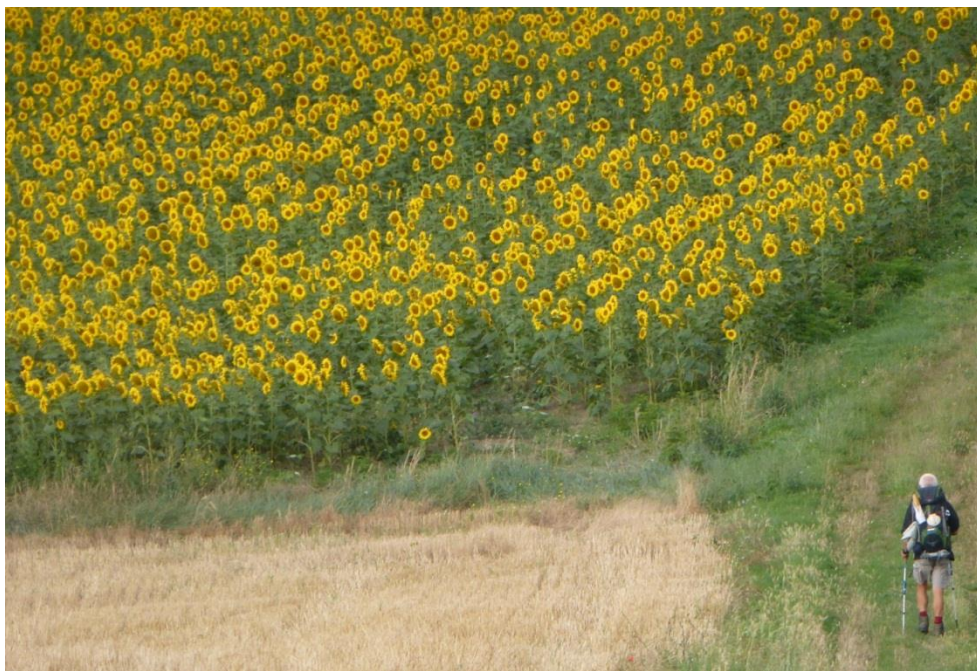

La Voie du Piémont Pyrénées

Wandeltocht van 14 juli – 23 juli 2014 (afgebroken)

2014: van Narbonne tot Castillon en Couserans

2015: van Castillon en Couserans – Oleron St. Marie

September 2014/september 2015

Jan Aartsen

De route.

La Voie du Piémont Pyrénéen is een route, die nog vrij onbekend is.

Via kennissen kwam ik in het bezit van een boekje van deze route, beschreven door George Veron.

Na bestudering van de route was ik van mening, dat het een interessante route moest zijn.

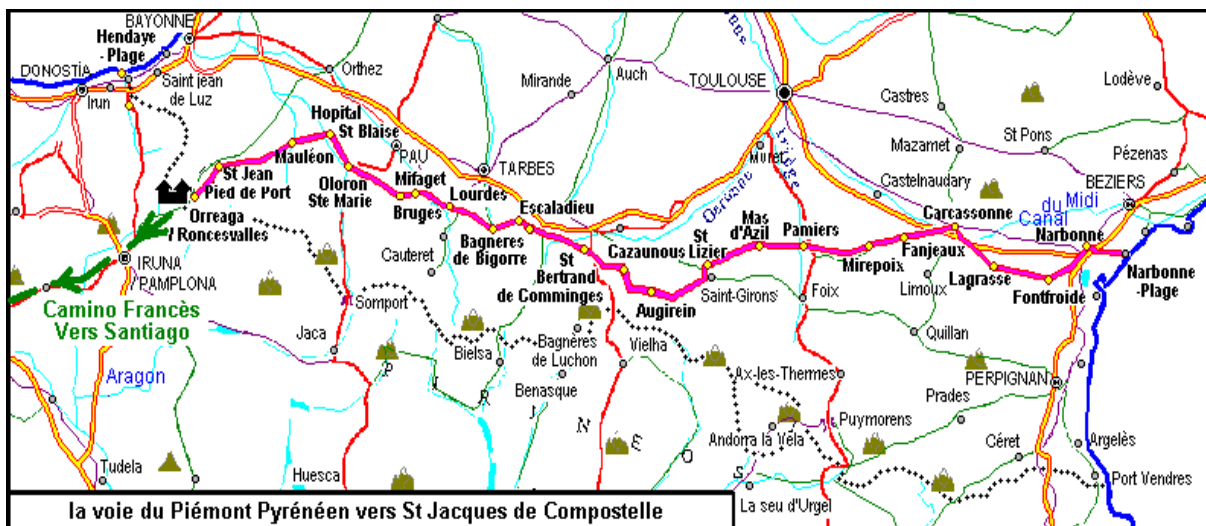
Het boekje was niet meer verkrijgbaar. Ik heb kopieën gemaakt van de routekaarten.

We hebben nog een boekje gekocht van de GR 78. Deze GR en onze route komen gedeeltelijk met elkaar overeen.

Op internet kon ik de route per dag met Google-translate in het Nederlands vertalen.

De route begint in Narbonne en komt in Carcassonne, Lourdes en eindigt in Saint Jean Pied de Port.

Door de blessure van Jac zijn we tot Castillon en Couserans gekomen. De afgelegde afstand tot Castillon is 235 kilometer. De afstand tot Saint Jean Pied de Port is ca. 500 kilometer.

De route van Narbonne tot Castillon varieert in hoogte tussen 100 en 500 meter. Daarna wordt het meer klimmen en dalen tot enkele malen een hoogte van ca. 1200 meter.

Dag 0: 14 juli 2014. Etten-Leur – Narbonne

Het was een korte nacht. De finale van het WK: Duitsland – Argentinië was er debet aan.

Om 21.00 uur begon de wedstrijd. Inclusief de verlenging duurde de wedstrijd tot 0.00 uur.

Om 3.30 uur opstaan. De nacht was erg kort en onrustig.

Om 4.30 uur haalt Jac mij op om naar Antwerpen te rijden.

Victor rijdt ook mee om met de auto terug te rijden.

Onze trein vertrekt in Antwerpen om bijna 6.00 uur naar Brussel.

In Brussel vertrekt de TGV om ruim 7.00 uur richting Lyon, waar we om 10.30 uur arriveren.

Om 11.15 uur rijden we richting Narbonne, waar we om 14.00 uur aankomen.

Het is erg mooi weer in Narbonne. De thermometer geeft 30 graden aan.

We lopen naar de Jeugdherberg, die ik eerder gereserveerd heb.

De herberg is gemakkelijk te vinden. Het inschrijven duurt vrij lang, omdat de baliemedewerkster zes dingen tegelijk wil doen.

We zetten onze rugtas op de kamer, trekken een korte broek aan en gaan de Kathedraal Saint Just en Saint Pasteur bezoeken.

Het is een grote, maar vooral een hoge kerk. De Gotische uitstraling is geïnspireerd door de grote Kathedralen van Noord Frankrijk, zoals Reims en de Notre Dame in Parijs.

Deze kerk onderscheidt zich vooral door zijn unieke koor, waarvan de gewelven meer dan 40 meter hoog zijn. De kerk is gebouwd in ca. 1300.

Na het bezoek gaan we de route bekijken voor morgen.

De start is op de Place des Pyrénées. We lopen de route een paar kilometer.

We zien geen enkele aanwijzing. Onze verwachting is, dat dit tot Carcassonne zal blijven.

We lopen nog langs het toeristenbureau. Men kan ons hier geen informatie verstrekken over de route, behalve een kaartje van dit departement.

We gaan nog wat drinken in het centrum.

Bij de Kathedraal is nog een stukje straat uit de Romeinse tijd. Het stukje straat ligt ca. 1 meter onder de huidige bestrating.

We eten in de stad en gaan op tijd slapen, want afgelopen nacht was het slapen kort en niet best.

Dag 1: 15 juli 2014. Narbonne – Lezignan Corbières: 24 km

Vannacht heb ik prima geslapen. Om 6.00 uur word ik wakker, omdat Jac op zijn telefoon tikt. Hij is aan het sms'n. Ik vraag hem dit niet meer te doen.

Om 7.00 uur kunnen we ontbijten en om 7.30 uur zijn we vertrokken.

We lopen naar de Place des Pyrénées en gaan op pad.

We lopen over een smal trottoir langs een drukke weg, die de Avenue de Toulouse heet.

Het is al warm. Volgens de berichten zal het vandaag erg warm worden.

Als we de stad uit zijn, lopen we naast een verkeersweg met aan beide zijden grote platanen.

Op een thermometer zien we, dat het 21 graden is.

Bij een benzinestation zie ik, dat de benzineprijs hier € 1,51 is. Dat is toch € 0,25 goedkoper dan in Nederland.

Na ca. 3,5 kilometer verlaten we de verkeersweg en vervolgen de route over een oude verkeersweg. Hier rijden bijna geen auto's.

Na ca. 6 kilometer passeren we de ruïne van Castellas op een berg. Het was een kasteel, dat in de 9^e eeuw is gebouwd en was een Romeinse

kamp.

Rond de ruïne staan kleine gebouwtjes, misschien voor de verdediging van het kasteel.

We lopen naar Bizanet over de D224. Langs deze weg staan witte paaltjes. Veel van deze paaltjes zijn gedeeltelijk bedekt met uitgedroogde slakjes. Als het vochtig wordt, komen de slakjes weer tot leven.

We passeren een camping en gaan daar wat drinken. De campingbaas en de dames zijn erg enthousiast, als we op het terras gaan zitten. Ze vinden het knap, wat wij doen bij dit warme weer.

Als we verder gaan, wensen ze ons "bon courage".

In Bizanet bezoeken we de kerk. Het is donker in de kerk.

Na Bizanet lopen we een paar kilometer parallel aan de D224. In de verte staan veel windmolens. De meesten staan stil.

We lopen door het plaatsje Ornaissions. Net buiten het dorp gaan we op een muurtje zitten om wat te eten. Het is heerlijk hier, vooral ook door het zachte windje.

Naast ons is een wijnverkoper. Het is er druk. Constant rijden auto's af en aan. Er wordt ook fruit verkocht.

Jac wil een paar perziken kopen. Hij krijgt er twee gratis. Dat is handel.

Het wordt steeds warmer. De temperatuur loopt op tot ca. 30 graden, maar het zachte windje brengt wat verkoeling.

We lopen een tijdje tussen de druivenvelden. Hier en daar rijden weer tractoren om de druiven te bespuiten. Dan denk ik weer aan de Champagnestreek en de Chablis. \ Er staan hier weer veel windmolens. Het molenpark heet: Parc Eolien, vernoemd naar Eolos, de god van de wind. We lopen naar Luc sur Orbieu. Tot nu hebben we bijna steeds over asfalt gelopen. We hopen, dat het na Carcassonne beter wordt. Ook ontbreken de markeringen. Even hadden we de hoop, dat het gele streepjes zouden zijn, maar die hebben we

maar even gezien.

In Luc sur Orbieu kunnen we koffie drinken. Wat smaakt dat.

Het is dan nog ca. 2,5 kilometer naar Lezignan.

We lopen steeds tussen de druiven. In deze streek worden de druiven gebruikt voor de Corbières wijn.

Om ca. 13.00 uur is de temperatuur opgelopen tot 30 graden.

Om 13.30 uur lopen we Lezignan in. Het is een redelijk grote plaats.

We lopen via een irrigatiekanaal naar het centrum.

We gaan eerst wat drinken voor we naar het hotel gaan. Het hotel heet Le Tournedos.

Het is een 3 sterrenhotel. Het is eigenlijk te luxe voor een pelgrim.

Na het douchen en kleren wassen gaan we naar het toeristenbureau voor een stadsplattegrond.

De dames leggen ons op de kaart uit, waar we morgen moeten vertrekken.

We kijken ook nog waar we kunnen ontbijten voor vertrek.

Om 19.30 uur kunnen we in het hotel eten.

Het is een prima menu met een wijntje.

=====

Dag 2: 16 juli 2014. Lezignan – Marseillette: 24 km

We lopen eerst naar de bakker voor brood voor het ontbijt en onderweg.

In de bar tegenover de bakker genieten we van een goedkoop ontbijtje. Veel goedkoper dan in het hotel.

Om 7.45 uur vertrekken we en lopen de stad uit via de route, die we gisteren in het toeristenbureau hebben voorbereid. Het is nu al behoorlijk warm. Het wordt erg warm vandaag.

We lopen over een rustige weg tussen de druivenvelden richting Cornilhac

Corbières. Het is ongeveer 4 kilometer. In het boekje van de familie Bije staat bij geschreven, dat er een bankje in de schaduw staat. We zien dit bankje en gaan hier even zitten om wat te drinken.

Buiten Cornilhac krijgen de Col de Portenelle.

Deze ligt op ca. 170 meter. Het wordt dus een klim van 130 meter. De helling is flauw. Om ca. 9.00 uur arriveren we op de top. We hebben hier een geweldig mooi uitzicht in alle

richtingen. We maken hier enkele foto's.

Na de top gaan we weer dalen langs de druivenvelden. Op de achtergrond liggen de bergen op ons te wachten. Dan was dit maar een molshoop.

We zien ook de plaats Montbrun des Corbières liggen, waar we nu heen lopen.

Tijdens de afdaling is het erg rustig op de weg. Geen vogelgezang, maar alleen de krekels laten zich horen.

Na Montbrun gaan we over asfalt verder. Bij een bruggetje verlaten we de weg en lopen over een landbouwweggetje tussen de druiven.

De afstanden, die genoemd worden in het boek kloppen niet altijd. Er wordt een afstand tussen 2 punten genoemd van 800 meter. Het blijkt wel 2,8 kilometer te zijn. Dat maakt ons wel ongerust en het terugkijken in de gegevens kost ook veel tijd.

Uiteindelijk komen we toch in Saint Couat d'Aude. Er staan hier veel cipressen.

In het dorp zoeken we een winkeltje. We kopen koud drinken. Het is intussen wel 30 graden geworden.

We willen op een muurtje gaan zitten om wat te eten en veel te drinken.

De winkelier komt met een tafeltje en 2 stoelen, zodat we gewoon kunnen zitten.

We eten stokbrood met kaas. We drinken samen 1,5 liter cola light.

Na een 0,5 uur gaan we verder en lopen het dorp uit.

Het is weer hetzelfde. Allemaal druivenvelden naast het wandelpad.

Om 12.45 uur is het al 33 graden.

De route gaat helemaal verkeerd door de genoemde afstanden. We komen uit in de plaats Douzan i.p.v. Barth. Dit is erg vervelend.

De afstand naar Capendu zal niet veel uitmaken. Het zal nog ca. 3,5 kilometer zijn. In Doutzen vragen we de weg en we gaan vrij snel lopen gedeeltelijk

richting Capendu. We

naast de N113 en komen net voor Capendu weer op de route, die we weer gaan volgen.

We lopen naar het centrum van de plaats.

Op het marktplein gaan we op een bank zitten om even uit te puffen. Het is 35 graden geworden.

We nemen onze nieuwe routepapieren naar Carcassonne.

Om Capendu te verlaten zoeken we de Rue de Verdun.

Buiten het dorp gaan we richting Marseillette. Het is nog ca. 2,5 kilometer.

Om ca. 14.45 uur steken we de rivier l'Aude over en komen uit op de Avenue de Languedoc.

We zijn nu in de plaats. We zoeken het hotel. Dat valt niet mee. Het hotel ligt ca. 3 kilometer buiten het dorp.

Dat valt tegen, want het is ontzettend warm.

Door de warmte heeft Jac het ook moeilijk.

Om 15.30 uur komen we bij het hotel. Er hangt een papier achter het raam, waarop staat, dat het hotel vanaf 18.00 uur weer open is. Dat is verschrikkelijk balen.

Ik ga op een bank mijn dagboek schrijven. Jac ploft in het gras en valt in slaap.

Om 17.00 uur komt de vrouw van het hotel.

Dat valt toch nog weer mee.

We drinken wat en gaan daarna douchen en kleren wassen.

Om 18.30 uur zijn we overal mee klaar.

Om 19.00 uur kunnen we eten. We eten op het buitenterras. Het is heerlijk. Het is zeker 25 graden.

We eten een Ardenner ham met meloen, een stukje draadjesvlees met

frites en een yoghurt na. Het smaakt prima.

Het terras zit bijna vol. De meesten overnachten niet in het hotel.

Er is een Duits echtpaar op de fiets. Zij fietsen van Carcassonne naar Duitsland. Ze fietsen 50 á 60 kilometer per dag.

Om ca. 21.00 uur zijn we klaar en gaan naar bed.

=====

Dag 3: 17 juli 2014. Marseillette – Carcassonne: 23 km.

Om 7.45 uur vertrekken we. We moeten ca. 2 kilometer terug lopen om weer op de route te komen, die we gisteren verlaten hebben om bij het hotel te komen.

Al we op de route zijn, komen we meteen bij de Canal du Midi.

We overleggen wat we zullen doen. Gaan we de route uit het boek volgen naar Trèbes of

lopen we over het fiets- wandelpad naast de Canal du Midi.

We besluiten het pad te volgen naast het kanaal.

Gisteren hebben we de gehele dag druiven gezien. Vandaag willen we iets anders.

Het is ca. 9 kilometer langs het kanaal. Het is een pad van ca. 1,50 meter breedte met aan de ene kant het water en aan de andere zijde bossages.

Het is hier windstil en zeer warm.

Om ca. 9.00 uur begint de pleziervaart op gang te komen. De mensen op de boten zwaaien ons vriendelijk toe. De meesten liggen of zitten op het dek met een man aan het stuur. De snelheid is erg laag.

Aan de namen op de boten te zien, zijn de meesten huurboten. De stuurlieders zijn waarschijnlijk kapiteins zonder veel ervaring.

Om 9.45 uur komen we in Trèbes. Op een bord staat aangegeven, dat we nu 9,2 kilometer hebben afgelegd.

We passeren een schutsluis, waar al veel boten liggen te wachten om gesloten te worden.

Even verder zijn terrasjes.

Wij nemen ook plaats en bestellen wat te drinken. Bij deze temperatuur is hete koffie niet zo lekker. Dus we houden het bij een koude drank. Het smaakt heerlijk. Vlakbij is een toeristenbureau. Ik ga erheen en vraag hoe we weer op de route kunnen komen.

De juffrouw tekent de route

op een kaart, die we meenemen.

De afstand naar Carcassonne is nog ca. 12 kilometer.

Al vrij snel komen we op de route. Het blijkt de route uit mijn boek te zijn.

Het is D303. We lopen over een zeer rustige weg met weinig verkeer. We ontmoeten een wandelend echtpaar. Het zijn Amerikanen en komen uit St. Francisco. Het is hun eerste wandeldag. Ze weten niet waar ze begonnen zijn en ook niet waarheen ze lopen.

Om ca. 11.30 uur komen we in de plaats Berriac.

Het is een langgerekt dorp, waar we aan de buitenkant lopen.

We zien hier regelmatig grote velden met zonnebloemen. Ze staan volop in bloei.

De temperatuur is opgelopen tot ruim boven 30 graden, maar met een windje is het toch fijn lopen.

Als we verder gaan, komen we langs een ommuurde woning. Een vrouw staat voor de poort. Ze begint een praatje en vraagt waar we vandaan komen. Ze probeert een beetje Engels te praten, maar dat lukt niet erg. Dan kunnen wij beter Frans praten.

Ze biedt ons een drankje aan. We gaan met haar naar de tuinkamer.

We krijgen een jus d'orange aangeboden.

In september gaat ze een wandeling maken vanaf Cahors en komt ook in Rocamadour. Ze wil een foto van ons maken, maar ze kan haar camera niet vinden. Ze maakt met mijn camera een paar foto's en vraagt of ik deze naar haar wil sturen. Dat beloof ik. Ze is erg aardig.

Als we vertrekken wenst ze ons "bon courage". Het is nu 12.00 uur.

Om ca. 12.30 uur staan we aan de rand van Carcassonne.

We moeten naar het centrum. We slapen in een klooster: Nôtre Dame de l'Abbaye.

Naast het klooster is de vestingstad. Deze is vergelijkbaar met

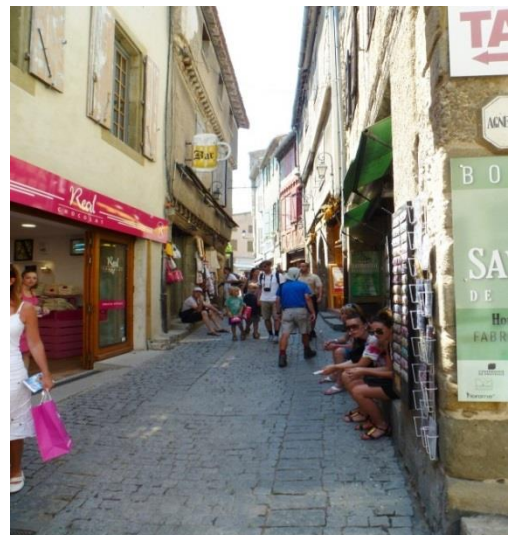
Mont Saint Michel in Normandië.

Na het inschrijven krijgen we een

2persoonskamer. Het is een eenvoudige kamer, maar wel netjes. De douches en toiletten zijn centraal op de verdieping.

We zetten onze tassen op de kamer en gaan naar de vestingstad en lopen om de vesting heen. We lopen door de vroegere gracht, die nog steeds droog staat,

evenals ca. 30 jaar geleden, toen ik hier was met mijn gezin.

We nemen een stadsplattegrond mee en lopen door de straatjes naar de andere zijde van de stad.

We willen naar de Pont Vieux. Dat is de brug, waar langs we morgenvroeg moeten vertrekken.

Als we daar aankomen, zien we rood-witte markeringen. Dat is onze route, die over de brug gaat.

We weten nu hoe we morgen moeten vertrekken. We kunnen vanaf nu ook het Franse boekje voor de GR78 gebruiken.

Als we gedoucht hebben, gaan we naar het toeristenbureau voor een stempel in onze Credential.

We zoeken een ruimte in het klooster om te schrijven.

Om 19.30 uur kunnen we eten. We eten in het klooster. Het is een feestmaal.

In een restaurant kan het niet beter zijn.

We ontmoeten, tijdens de maaltijd, de eerste collega-pelgrim.

Het is een Fransman uit Marseille. Hij start morgen in Carcassonne.

Zuster Francine zorgt ervoor, dat we vandaag nog een stempel krijgen van het klooster. Het is een lieve vrouw.

De kok is ook erg aardig en attent.

Om 21.00 uur gaan we naar bed. Het is erg warm in onze kamer.

=====

Dag 4: 18 juli 2014. Carcassonne – Montreal: 24 km

Om 7.30 uur ontbijten we. Zuster Francine helpt ons.

Om 8.00 uur vertrekken we. We lopen naar le Pont Vieux. Na de brug lopen we een stukje verkeerd, omdat we de aanwijzingen van de GR 36 route volgen i.p.v. de GR78. We lopen snel terug richting de rivier de L'Aude, die we voorlopig blijven volgen.

Als het goed is, is de route vanaf hier bewegwijzerd met wit-rode blokjes. We zien al meteen de eerste aanwijzingen.

Het is een prettig en veilig gevoel, dat we niet alleen afhankelijk zijn van de beschrijving uit het boek uit 2008.

We lopen door een park richting Villalbe.

Het is vanmorgen zwaar bewolkt en het waait behoorlijk hard. Het is nu 22 graden.

Het duurt even voor we Carcassonne uit zijn en lopen tussen de landerijen naar Maquens en daarna naar Villalbe.

Na Villalbe komen we bij een meertje. We moeten er omheen lopen.

We raken even de weg kwijt, maar als we terug naar het meer lopen komen we weer op de route.

Na het meer lopen we tussen de druivenvelden. De struiken staan er mooi en fris bij, alsof het hier genoeg regent.

We zijn onderweg naar Lavallette.

We lopen flink door, maar toch lijkt het alsof we niet opschieten.

Hopelijk kunnen we in het volgende dorp koffie drinken.

Onderweg zien we meerdere tractoren, die de druiven spuiten.

In de Champagnestreek vertelde een boer, dat dit wekelijks moest gebeuren. De spuitapparatuur hier is beduidend eenvoudiger dan in de Champagnestreek.

In Lavallette kunnen we niets drinken.

We gaan op een bank zitten en eten hier ons stokbrood.

Op een thermometer staat vermeld, dat het 23

graden is. Er is voorspeld, dat het tussen 30 en 35 graden zou worden. Daar ziet het nu niet naar uit, dat we deze temperatuur zullen halen.

Na een paar kilometer komen we in Alairac.

De weg naar Arzens is een mooi puinpad tussen de landerijen. Het landschap is golvend. De hele dag klimmen we wat. We lopen nu op ca. 260 meter.

We zullen blijven stijgen, naar gelang we dichterbij de Pyreneeën komen.

De temperatuur is hoger geworden. Het is zelfs benauwd.

In de verte horen we het onweer rommelen. We hopen, dat we er vandaag van bespaard blijven. Het is nu 12.00 uur. Het puinpad wordt een graspad.

Het waait flink en de zon wordt brandend.

De markeringen zijn goed. Soms staat op de bordjes Gr78.

In Arzens kunnen we koffie drinken.

Als we hier vertrekken is het nog ca. 5,5 kilometer naar Montreal.

We hoeven gelukkig niet steeds te overleggen over de route. De aanwijzingen zijn duidelijk.

We denken om ca. 15.00 uur in Montreal te zijn.

De druiven in dit gebied staan er erg slecht bij. De meeste planten zijn dood. Het lijkt erop, dat ze te weinig water hebben gehad. Het is heel triest.

De zonnebloemen beginnen hier nu te bloeien.

Jac heeft last van zijn kuitbeen. Een collega heeft met een karretje tegen zijn been gereden.

Het is behoorlijk pijnlijk en hij heeft er doorlopend last van.

Om 14.30 uur zien we Montreal op een heuvel liggen. De kerk torent boven het dorp uit, omdat deze ook nog op een heuvel staat.

We moeten in de Rue Basse zijn.

Na een keer vragen zijn we er snel. We kunnen zelf naar binnen.

Het is een kleine woning. Gedeeltelijk is er een tussenvloer aangebracht,

waarop matrassen liggen.

Als we gedoucht en gewassen hebben, gaan we naar de kerk. Helaas gesloten.

We lopen naar een restaurant. Hier kunnen we naar de touretappe kijken. Nibali wint vandaag de etappe, Ten Dam wordt zevende en Mollema twaalfde. Goed gepresteerd.

Om 18.00 uur kunnen we eten.

Er komt een groep mensen binnen. Er wordt veel gezoend. Het blijken Engelsen, Schotten, Belgen en Nederlanders te zijn. Het zijn buitenlanders, die hier wonen.

Een Nederlands stel komt even bij ons zitten. Het zijn mensen, die elke vrijdag hier een borrel drinken.

De Nederlanders hebben in den Haag gewoond.

Ze vertellen, dat het hier een week geleden ontzettend heeft gehageld. Er was ook een windhoos, die veel druivenvelden, maïs en zonnebloemen heeft vernield. Dit verklaart de dode druivenplanten, die wij onderweg zagen.

Om 19.30 uur gaan we terug naar onze overnachtingplaats.

Ik ga schrijven en om 21.30 uur naar bed.

Dag 5: 19 juli 2014. Montreal – Hounoux: 20 km.

Als we vertrekken, lopen we eerst langs de bakker.

Als we het dorp verlaten waait het erg hard, maar het is droog.

We lopen de GR78 i.p.v. de route van Veron. Deze route is korter en goed gemarkeerd.

We lopen tussen de akkers met zonnebloemen. Alle bloemen richten zich naar de zonzijde.

Als we tussen de zonnebloemen lopen, hebben we minder last van de wind. Het is zwaar bewolkt, maar hopelijk blijft het droog.

We lopen naar de plaats Lassère de Prouilhe.

Hier kunnen we bij een depot de pain koffie drinken. Daarna gaan we verder tussen de druivenvelden.

We stijgen steeds. We lopen nu op ca. 360 meter. We dalen zo nu en dan, maar overwegend stijgen we. Na de hoogte van 275 meter gaan we weer blijvend dalen.

De aanwijzingen zijn goed. We hoeven het boek en de kaartjes slechts sporadisch te gebruiken.

We lopen richting Fanjeaux.

Als we op een heuvel lopen, zien we

Fanjeaux in een dal liggen.

Als we Fanjeaux over een brug inlopen, komen we uit bij een markt met een paar cafés.

We kopen wat lekkers op de markt en eten dit bij de koffie op.

We hebben geen haast. We doen het rustig aan.

Als we om 11.30 uur verder gaan, loopt de route naar een mooi uitzichtpunt. De route gaat dan naar de kerk. Het is een mooie kerk.

De kosteres komt vragen of we voort willen maken, want ze moet de klok gaan luiden.

Als we verder gaan, komen we bij een andere kerk.

In deze kerk is net de H. Mis begonnen. We gaan naar binnen en nemen plaats op een stoeltje.

Er zitten ca. 25 mensen in de kerk. De mis wordt gedaan door 3 priesters. Ze zingen mooi tweestemmig.

Om 12.15 uur is de mis afgelopen.

Er komt een vrouw naar mij toe en vraagt of wij naar Santiago onderweg zijn. Ze vertelt, dat ze zuster is bij de Dominicanessen in Rijssel. Ze is hier voor een retraite.

We vervolgen de route door de plaats en komen weer bij de brug, waarover we Fanjeaux binnen liepen.

Het is nu nog 7 kilometer naar Hounoux. Ik ga er vanuit, dat we er om ca. 14.00 uur kunnen zijn.

Vanaf hier gaan we de GR78 volgen.

De zon schijnt volop, maar de wind is gebleven.

We hebben ruim de tijd. We gaan even in het gras liggen. Ik val zelfs even in slaap. Wat een zwaar leven is

dat pelgrimeren.

We lopen steeds over gras- of puinpaden. De uitzichten zijn erg mooi met de kleurschakeringen van de gewassen op het land.

We lopen nu op ca. 485 meter. Het is hier vlak en het waait ontzettend hard.
 Als ik terug kijk, zie ik Fanjeaux liggen.
 Na vele mooie uitzichten arriveren we op het hoogste niveau en gaan we weer dalen.
 Even zien we geen aanwijzingen meer. We komen bij een hameau (gehucht) Les Bezias.
 Een man zegt, dat we een andere weg moeten hebben.
 We volgen zijn raad op en verderop zien we toch weer aanwijzingen.
 Om ca. 15.00 uur zijn we in Hounoux. Het is een klein dorp. Er is niet veel te beleven.
 Op een terras voor een huis zit een echtpaar. Ik vraag naar de Maison d'hôte l'Orchidee.
 Even later staan we voor de poort van onze overnachtingsplaats.
 De hond heet ons welkom met veel lawaai.
 De gastheer laat ons binnen en de hond is weer tot rust gekomen.
 De gastheer is een Belg, die hier al ca. 8 jaar woont. Zijn vrouw is niet aanwezig. Ze is naar een bijeenkomst van Belgische landgenoten.
 We krijgen een drankje aangeboden.

We hebben een appartementje. Het ziet er tamelijk goed uit.
 Na de werkzaamheden, ga ik om ca. 16.00 uur schrijven, waar ik om 17.00 uur mee klaar ben.
 Om 18.30 uur wordt er een aperitief geschonken. Het is een Ricard met naar wens water toegevoegd.
 Om 19.00 uur kunnen we

eten.
 De maaltijd bestaat uit een salade, frietjes met kip en fruit na.
 De gastheer is een wijnliefhebber. Hij schenkt regelmatig de glaasjes vol.
 Hij is sinds 3 jaar met pensioen en woont hier sindsdien continue. Hij rijdt elke 3 maanden naar België met zijn auto vol wijn en komt terug met zijn auto vol bier, kaas en allerlei andere spullen. Zijn vrouw gaat met het vliegtuig.
 Om 21.00 uur zijn we klaar en gaan naar bed.
 Jac slaapt beneden. Ik slaap boven op een tussenvloer onder het schuine dak. De ruimte is erg laag. Ik moet op mijn knieën naar mijn matras, die op de vloer ligt. De zolder is bereikbaar via een soort kippenladder.

=====

Dag 6: 20 juli 2014. Hounoux – Vals: 28 km

Om 7.00 uur kunnen we ontbijten en om 7.45 uur vertrekken we met een lunchpakket in de tas.

Het heeft vannacht flink geonweerd. Ik ben er een paar keer wakker van geworden.

De gastheer zegt, dat de orage (onweer) vandaag zal meevallen.

Bij vertrek lopen we op een hoogte van ca. 450 meter en gaan meteen over een graspad. Het

gras is flink nat door de regen.

Het terrein is heuvelachtig met mooie uitzichten. Dat is genieten.

Regelmatig is het pad erg slecht. Het lijkt erop, dat dit pad ook wordt gebruikt om te motorcrossen en daarbij nog de regen van afgelopen nacht, maakt het pad slecht beloopbaar.

We volgen de GR78 uit het boek van Jac.

Links van ons zien we in de verte de Pyreneeën liggen. Het ziet er naar uit, dat het daar flink regent.

Om 9.30 uur begint het wat te regenen. We nemen geen risico en trekken de poncho aan. Zo blijven mijn spullen redelijk droog.

Om 10.00 uur regent het flink. We lopen een beetje beschut tussen de bomen en struiken.

Als we bij de D119 uitkomen, gaan we deze volgen naar Mirepoix. Dat scheelt een paar kilometer.

De regen houdt op. We trekken de poncho weer uit.

Om 11.30 uur zijn we in Mirepoix. We gaan hier koffie drinken bij een Chinees restaurant.

We hebben hiervoor genoeg tijd.

Jac heeft last van een flinke blaar. Ik help hem deze af te plakken.

Als Jac op zoek gaat naar een pinautomaat, komt hij terug met de boodschap, dat er in het centrum volop activiteiten zijn. We gaan er heen.

Er lopen veel mensen in klederdracht en er is

volop muziek.

We lopen een rondje en gaan de kerk bezichtigen. De H.Mis is net afgelopen en iedereen verlaat de kerk.

In de kerk zit een vrouw met een rugtas. Het blijkt een Italiaanse te zijn uit Assisi, die in Carcassonne is begonnen.

Ze slaapt vanavond in dezelfde herberg als wij. Dan zien we haar vanavond nog wel.

We verlaten Mirepoix en gaan de D625 volgen. Het is nu 12.15 uur.

We halen de Italiaanse in en zij vervolgt de route met ons. Ze spreekt goed Frans en Engels.

We zien hier borden, waarop vermeld staat, dat deze weg morgen een paar uur is afgesloten, omdat hier de Tour de France passeert.

Op de weg is praktisch geen verkeer. Het is nog ca. 14 kilometer naar Vals.

Veel fietsers komen ons tegemoet met tassen aan de fiets. Ze zijn erg vriendelijk. Ze wensen ons Bonjour of Bon Chemin. Waarschijnlijk zijn het ook pelgrims.

Na een paar kilometer gaan we de D6 volgen. Het regent weer. We trekken alles weer aan.

Jac loopt weer volop te zingen, want hij heeft geen last meer van zijn blaar.

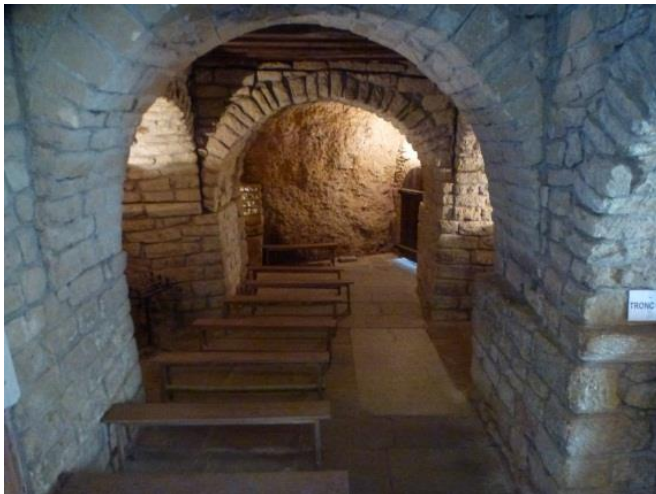
We passeren een akker met maïs. Er staat een regeninstallatie op het land, die wij in Nederland niet kennen. De installatie bestaat uit een aantal bogen van totaal misschien wel 50 meter lang. Op de kop zit een rijdend gedeelte. Ik weet eigenlijk niet goed hoe het apparaat zich verplaatst, maar het beregent een groot stuk land zonder tussenkomst van de boer.

In de plaats Teilhet lopen we de brug over en gaan de D40 volgen. Hier komt ook de GR78 op de route, die we gaan volgen. Het is nu 15.00 uur. We hebben vanmiddag praktisch geen auto's op de D40 gezien. Het lijkt of de Fransen bezig zijn met hun middagdutje.

Als we in Vals zijn, moeten we bij het 2^e huis zijn. De overnachtingsplaats is snel gevonden. Evangelina ontvangt ons en vindt, dat we vroeg zijn. De meesten komen minstens een uur later.

We krijgen wat te drinken.

Na de werkzaamheden gaan we de kerk bezichtigen. De kerk is een rotskerk. Deze kerk werd uitgehouwen uit een rots en vormt een mysterieus en ongewoon uiterlijk.

Het gebouw is toegankelijk langs een trap, die langs een rotswand loopt en bestaat uit 2 beuken boven elkaar en is onder meer bijzonder vanwege de schitterende fresco's, die het leven van Christus uitbeelden.

Na het bezoek aan de kerk bezoeken we een klein heemkundig museum over de kerk.

Evangelina en Gilbert wonen in een veel te groot huis met veel kamers, maar ook zolders.

Het is overal rommelig.

De tuin is ook een rommeltje. Deze is ook veel te groot om netjes bij te houden. Gilbert doet niets in huis of tuin. Alles komt op Evangelina neer.

Om 19.30 uur kunnen we eten. De dochter met partner komen ook hier eten.

Het is eigenlijk wel gezellig met de familie.

We eten soep en pasta met gehakt.

Om 21.00 uur zijn we klaar met eten en gaan even later naar bed.

=====

Dag 7: 21 mei 2014. Vals – Montegut: 29 km

Om 7.00 uur ontbijten en 7.45 uur vertrekken we.

Vals is een plaatsje met ca. 40 inwoners. Hoe is het mogelijk een dergelijk klein dorp met zo'n mooie kerk.

We zijn snel het dorp uit.

Het heeft zowat de gehele nacht geregend.

We lopen meest over verharde wegen. Dan hebben we geen last van de modder.

De Italiaanse vrouw Clara slaapt vanavond ook in Montegut. Ze is 15 minuten vóór ons vertrokken. We zullen haar nog wel inhalen.

Na een paar kilometer verlaten we de D40 en gaan richting Pamiers.

We komen een vrouw tegen, die steeds iets opraapt van de weg. Als ze bij ons is, vraag ik haar wat ze opraapt. Ze raapt escargots (slakken) op om te koken en te eten. Ik zeg tegen haar: smakelijk eten.

De poncho moet weer aan.

We komen in het plaatsje St. Amados en vervolgen de route richting Pamiers, via La Tour du Criou.

We zijn vanmorgen vertrokken op een hoogte van 250 meter. We zullen de gehele dag klimmen en dalen tussen 250 en 500 meter.

Naar Pamiers is het ca. 8 kilometer.

Het lopen gaat goed. We moeten wel steeds poncho aan en poncho uit.

In La Route, 2 kilometer vóór Pamiers, kunnen we koffie drinken bij een bakker.

Om ca. 11.45 uur staan we aan de rand van Pamiers. Na ca. 30 minuten verlaten we Pamiers weer. We halen Clara in. Ze loopt met ons verder. Het lijkt me, dat ze goed loopt.

We zien hier langs de weg borden staan, waarop vermeld staat, dat morgen de Tour de France passeert. De weg wordt dan tijdelijk afgesloten.

Het is nog steeds regenachtig.

We moeten flink klimmen van ca. 250 meter naar ca. 450 meter.

We volgen weer D10. Het blijft duren.

Een Nederlands echtpaar, dat langs de weg geparkeerd staat, pakt er een kaart bij en wijst ons de weg in de goede richting. Voor de zekerheid vragen we het nog een keer aan een Fransman.

We lopen richting St. Victor.

In St. Victor staat een feesttent. We kunnen in de tent even schuilen tot er weer een buitje voorbij is.

Het is nog 8 kilometer naar Montegut.

We lopen langs een Robinia met zeer grote bloemen.

Om 15.30 uur hebben we zeker 1 uur geklommen van 275 naar 550 meter.

Na de top gaan we dalen. Na een bocht zien we Montegut in een dal liggen. Het is nog even dalen.

Als we het dorp inlopen, staan we meteen voor de herberg.

De gastvrouw wacht ons op. Ze is aardig en zet meteen koffie.

Het is ook hier erg rommelig in huis, maar niet ongezellig.

De was wordt voor ons gedaan. Wat een luxe.

We eten aardappelen met kip.

Clara woont in Assisi en werkt, evenals Jac, in het onderwijs. Er wordt erg gediscussieerd over het gebruik van de Ipad in het onderwijs. Het gaat er hevig aan toe.

Ik wacht het einde niet af en ga mijn dagboek schrijven.

Om ca. 21.00 uur gaan we slapen.

Dag 8: 22 juli 2014. Montegut – Clermont: 28 km

De gastvrouw blijft slapen. Ze heeft het ontbijt klaar gezet.

We redden ons wel. Er is van alles voldoende en ook nog wat brood voor onderweg. De eerste bakker is pas in Mas d'Azil.

Het weer is weer prima, als we vertrekken. De zon schijnt volop.

We volgen de route van Veron. Het zijn rustige asfaltwegen met weinig verkeer.

We lopen door een dal met links en rechts de bergen.

We beginnen op een hoogte van ca. 300 meter.

We lopen door het plaatsje Sebarthes, dat dezelfde gemeente behoort als Montegut.

Deze gemeente heeft totaal ca. 100 inwoners.

We lopen in een lekker tempo. Clara (Chiara) loopt weer met ons mee. Ze loopt ongeveer hetzelfde tempo als wij.

Jac heeft toch last van de onderzijde van zijn voet, ondanks de compeed. Ik verwijder de compeed en breng er tape aan. Hij zegt, dat dit beter voelt en heeft nu minder last van zijn voet.

Een paar kilometer vóór Mas d'Azil is het op een kruising erg druk. Ik zie hier weer dezelfde borden en pijlen als gisteren van de Tour de France.

Ik vraag aan een agent of de drukte vanwege de Tour is. Hij zegt, dat om ca. 12.00 uur de reclame karavaan langs zal komen en om 13.00 uur de wielrenners.

Op een nabij gelegen camping gaan we koffie drinken.

Daarna vervolgen we de route langs de rivier de Ariège naar le Mas d'Azil.

We komen een vrouwelijke pelgrim tegen. Ze vertelt, dat ze in Narbonne is begonnen en naar Santiago is gelopen. Nu is ze op de weg terug. Ze woont in Normandië. De route loopt naar de Place de Champs de Mars.

Op het plein is het erg druk. Er staan veel tafels met banken, een tent voor de muziek en een tent met bakplaten voor de barbecue.

Iedereen is in afwachting van de Tour de France.

Om 11.30 uur is het behoorlijk druk langs de route.

Ik ga de kerk bezichtigen, want het duurt nog even voor de renners langs komen.

Om ca. 12.00 uur passeert de reclame karavaan. Er worden allerlei spulletjes uit auto's gegooid, zoals zakjes snoepgoed, petjes, opblaas bandjes, etc.

Aan de andere kant van de straat staat een motor

van de NOS. De mannen gaan in een café wat eten.

Jac en ik gaan daar ook staan, omdat we daar een beter uitzicht hebben op de aanstormende renners.

Als de NOS mannen terug komen maak ik een praatje met hen. De ene heet Bastiaan Timmerman. Hij is reporter van de radio. Zijn stem herken ik ook van de radio. Het is een sympathieke man en vertelt interessant over zijn werk. Als ze vertrekken wens ik hen veel succes met hun werk.

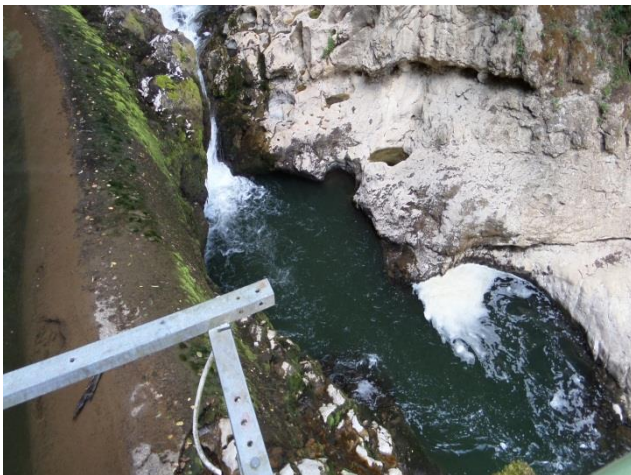
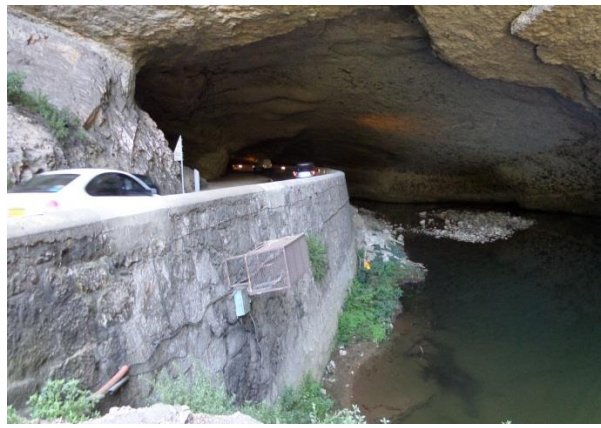

Eerst passeert de kopgroep van ca. 20 renners, die ruim 4 minuten voor de rest uit rijden. Bauke Mollema is een van de laatste renners van het peloton.

Als de renners voorbij zijn, gaan wij ook verder.

We gaan richting de grotten. We lopen door de grotten via de D119. Ik schat de lengte van de grot op ca. 400 á 500 meter.

De grotten zijn erg mooi. Op verschillende plaatsen is verlichting aangebracht. Dit geeft vaak mooie effecten.

In de grotten heeft men door de vondsten en tekeningen een groot inzicht gekregen in het leven van de prehistorische mens. Het betreft de periode van 8000 jaar voor Chr.

Naast de grot, waar de rivier Arize en de autoweg doorheen loopt, is er een complex grotten, waar zich vroeger veel heeft afgespeeld. In de prehistorie hebben hier mensen gewoond. Ook de Katharen en de Hugenoten vonden hier een veilige schuilplaats.

In de 17^e eeuw is een gedeelte van de

grotten, in opdracht van Richelieu, een gedeelte van de grotten opgeblazen. Hij probeerde zo de Hugenoten voor goed op de knieën te krijgen.

Na de grotten verlaten we de D119 en gaan de GR78 volgen.

We lopen door een prachtig gebied met mooie padjes en krijgen mooie uitzichten. Het is hier erg mooi.

Volgens Jac kunnen we tijdig de Ariège weer oversteken om in Clermont te komen. Na een tijdje weten we niet waar we exact lopen, maar we maken wel meer kilometers. We moeten een pad volgen, dat flink stijgt. Het is niet alleen stijl, maar modderig. Het is soms niet leuk.

Ik ben benieuwd, waar dit ophoudt.

We komen bij een oud boerderijtje. Een hut lijkt op een herbergje. Er lopen enkele jonge dames rond. Zij vieren hier vakantie. Ze kunnen ons niet de weg wijzen.

Een man komt uitleggen, dat Clermont hier niet ver vandaan ligt.

We volgen zijn aanwijzing.

Het wordt weer flink klimmen en dalen over mooie paden.

We komen bij een grote boerderij met een lange oprijlaan.

Op een paal is een schelp bevestigd.

Ik loop over de oprijlaan naar de boerderij om te kijken of dit de herberg is, die we moeten hebben. Ik kom een jongeman tegen, die Nederlands spreekt. We zijn niet op het juiste adres. Onze herberg is iets verder.

Hij vraagt of hij ons iets te drinken kan aanbieden.

Ik zeg, dat ik nog 2 collega's aan de poort heb staan. Ik haal Jac en Clara

op.

Op een terras zitten een iets oudere vrouw met haar dochter en een kleinkind van ca. 1 jaar oud.

Oma is de eigenaresse en de dochter en schoonzoon zijn hier op vakantie.

We krijgen een drankje aangeboden.

De oma woont in Rosendaal, ongeveer in dezelfde buurt, waar Jac geboren is. De dochter en schoonzoon wonen in Brussel.

De oma gaat morgen voor 4 weken naar Nederland en de jongelui blijven hier logeren.

Bakker Roels, bakker op de Markt in Etten-Leur is familie van hen.

Oma loopt een stukje met ons mee naar de burens, waar we gaan overnachten.

Onderweg vertelt ze, dat ze gescheiden is en dat de boerderij altijd al haar eigendom is geweest.

We worden ontvangen door Francine.

Ze wonen in een boerderij, die gerenoveerd wordt. Het is een verschrikkelijk zootje. De meeste gebouwen zijn bouwvallen. Wat een puinhoop. Hier en daar wordt wat gerestaureerd.

Er staan overal tussen het onkruid toch mooie bloemen.

We krijgen een drankje aangeboden.

Het is intussen 18.00 uur geworden. Na het douchen en wassen kunnen we om 19.15 uur eten. We eten buiten bij een heerlijke temperatuur.

Het voorgerecht is bonen, het hoofdgerecht voor de verandering eens pasta en een perziktaartje na.

Onder het eten zegt François dat hij de restauratie geheel zelf uitvoert. Hij heeft deze boerderij ca. 30 jaar geleden gekocht. Hij moet wel 150 jaar oud worden om deze restauratie klaar te krijgen.

François spreekt goed Engels en is een gezellige man en kan mooi vertellen over zijn restauratie.

Na het eten ga ik schrijven en ga om 21.45 uur naar bed.

=====

Dag 9: 23 juli 2014. Clermont – Castillon en Couserans: 34 km

Om 7.00 uur ontbijten we. Ik zit al aan tafel, als Jac naar beneden komt. Hij schuift van een trede en heeft flinke pijn in zijn kuitbeen. Als hij beneden is, ziet het er niet goed uit. Hij heeft veel pijn. De gastvrouw doet wat therapie en massage, maar het helpt niet. Hij besluit vandaag niet te lopen. De gastvrouw biedt aan hem naar Castillon te brengen. Clara en ik zullen vandaag samen lopen. We vertrekken om 8.00 uur en volgen de aanwijzingen van de gastvrouw. We zien de bergen van de Pyreneeën dichtbij. Het is een mooi landschap. Er is een man bezig de kanten te maaien. Ik wil zeker weten of we wel goed lopen naar de D119.

Hij doet zijn veiligheidshelm af en ik zie, dat het François, de man van de gastvrouw, is, waar we vannacht hebben geslapen. Hij moet er ook om lachen, net als wij. Om ca. 9.00 uur lopen we over een asfaltweg tussen weilanden met koeien. Er loopt naast de

weg een schaapsherder met ca. 100 schapen, die grazen langs de kant van de weg. Hij wijst ons een boerderij aan in de bergen. Hij zegt, dat we daar heen moeten.

Het lijkt heel wat, maar het valt erg mee. Het is wel een steile klim daarheen. Het is 9.30 uur. We volgen de route naar Lescure. Het weer is goed en het loopt goed. Clara loopt ongeveer hetzelfde tempo. Dat is wel prettig. Dan hoeft geen van beide zich te forceren.

Op de toppen van de Pyreneeën ligt op een aantal bergen volop sneeuw. Jac belt, dat hij in Castillon een overnachtingsplaats heeft kunnen reserveren. Hij zal later het adres doorgeven per sms.

Het is erg warm geworden, maar het loopt goed.

In Saint Lizier kunnen we eindelijk koffie drinken. Ik neem ook een sandwich met ham. Het is een brood van 30 centimeter lengte.

Ik eet hem gedeeltelijk op en de rest bewaar ik voor later. Het smaakt prima.

Als we verder gaan, vertelt mijn boek, dat we het beste langs de rivier de Lez kunnen lopen.

Als we aan mensen vragen waar deze rivier loopt, hebben we deze snel gevonden.

We lopen in de buurt langs de Lez, maar niet naast de rivier.

We lopen ca. 1 uur langs een drukke verkeersweg. Dan zien we een aanwijzing, dat we de weg moeten verlaten. We volgen de markeringen.

De temperatuur is opgelopen tot 27 graden.

Om ca. 15.00 uur lopen we richting Pouet. Dat zou een kortere route kunnen zijn en we verlaten de D618.

In een park kunnen we water bijvullen. Het is nodig, want door de warmte zijn de flessen bijna leeg.

De kerk in Pouech is gesloten.

Jac stuurt een sms met de mededeling, dat hij om 16.00 uur bij de fysio terecht kan. Ik hoop, dat het helpt.

We lopen over mooie graspaden naar Engomer. Hier zoeken we uit wat de kortste weg is naar Castillon.

Iemand helpt ons en we gaan op pad.

We passeren 2 jongelui op een bank. Zij zijn op weg naar Santiago. Ze slapen onderweg in een tentje.

Het is nog ca. 5 kilometer naar Castillon. Het is een asfaltweg met bijna geen verkeer. We komen bij een vrij grote plaats Audressein. We moeten echter nog 1 kilometer verder zijn.

De dorp is het toeristenbureau. We halen de sleutel op en lopen naar de herberg.

De herberg is een klein gebouwtje met 3 slaapplekken.

We komen in Castillon. Voor in het

Jac komt net terug van de fysio. De fysiotherapeut heeft Jac geadviseerd te stoppen. Zijn tocht is ten einde.

Ik sta in dubio. Ik weet niet wat ik moet doen. Stoppen of doorgaan.

Ik overleg met Clara en bel Corrie. Ze zegt, dat ik van haar niet naar huis hoeft te komen. Ik weet het eigenlijk niet.

Doorgaan vind ik niet eerlijk tegenover Jac en naar huis gaan is ook zonde. Ik kan aan de situatie van Jac niets veranderen en kan ook niets bijdragen aan de terugreis.

Ik overleg met Claire en zij zou wel met mij verder willen gaan. Ik voel er veel voor om door te gaan.

Om 19.00 uur gaan we gezamenlijk ons galgenmaal nuttigen.

Als we terug in de herberg zijn, ga ik buiten op een bank mijn dagboek schrijven.

Om ca. 22.00 uur ga ik met gemengde gevoelens slapen.

Dag 10: 24 juli 2014. Terugreis.

Om 6.30 uur staan we op.

Ik hoorde wel, dat Jac niet best heeft geslapen, evenals ik.

Ik voelde me wel schuldig om alleen verder te gaan zonder Jac.

Jac was vrij onzeker over de terugreis. Ik vraag hem of hij liever heeft, dat ik met hem naar huis reis. Hij zou dat graag hebben.

Ik denk er verder niet meer over na en zeg meteen, dat ik met hem mee ga.

Ik deel dit aan Clara mede en kan het wel begrijpen.

We hebben afgesproken om samen nog te gaan ontbijten in een nabij gelegen bar.

Om 7.30 uur zitten we op een terras te ontbijten. Wat een mooi weer. Heerlijk.

Ik voel me ook opgelucht, dat ik de beslissing heb genomen om met Jac mee te gaan.

Na het ontbijt nemen we afscheid van Clara. Zij loopt naar Portet d'Aspet. Langs deze route staat het herdenkingsmonument van de Italiaanse wielrenner Casartelli, die daar ca. 10 jaar geleden is verongelukt.

De bus arriveert om 8.30 uur. We rijden naar Saint Giron.

Hier drinken we koffie. De bus naar Toulouse vertrekt om 10.00 uur en arriveert daar om 12.15 uur.

We luchten nabij het station. De trein naar Lyon vertrekt om 14.50 uur.

De trein in Lyon vertrekt om 19.45 uur naar Brussel.

Om 23.30 uur zijn we in Brussel. Hier staat Victor ons op te wachten.

Om ca. 1.00 uur zijn we weer in Etten-Leur.

Na een drukke, vermoeiende dag snel naar bed.

=====

Dagboek deel 2. Le Chemin du Piëmont Pyrénées.

Voorwoord.

Vorig jaar hebben we deze Camino voortijdig afgebroken vanwege een blessure, een zweepslag, van Jac.

Jac zag er tegenop om alleen terug te reizen. Daarom heb ik hem op de terugreis vergezeld.

We hebben besloten dit jaar deze Camino af te maken.

Bij Oleron St. Marie gaan we naar het zuiden en niet naar Saint Jean Pied de Port.

Naar het zuiden betekent, dat we over de Col Somport moeten lopen naar Spanje. Onze tocht zal dan eindigen in Puente la Reina Gares.

De route

We beginnen in Castillon en Couserans en willen via de Col Somport eindigen in Puente la Reina Gares.

Dag 0: maandag 20 juli 2015. Etten-Leur – Castillon Couserans.

Om 3.30 uur sta ik op, want Victor haalt mij op om 4.30 uur.

Ik heb een slechte nachtrust gehad. Het was warm en ik was ook bang, dat ik me zou verslapen.

Om exact 4.30 uur staat Jac met Victor voor de poort.

Ik neem afscheid van Corrie en de honden en we vertrekken naar Antwerpen Berchem.

De trein vertrekt in Antwerpen om 5.44 uur naar Brussel. Hier kunnen we koffie drinken.

Ik zie een vrouw zitten van ca. 50 jaar. Ze heeft een enorme boezem. Ik maak Jac er op attent. Hij gaat het geval van dichtbij bekijken. Hij is erg onder de indruk.

Van Brussel rijden we met de Thalys naar Lyon en verder met de TGV naar Toulouse, waar we met enige vertraging om 15.45 uur aankomen.

De bus naar St. Girons zou om 15.30 uur vertrekken. Daar zijn we dus te laat voor.

Als we bij de bussen aankomen, zien we, dat de bus net vertrekt. Jac springt, met gevaar voor eigen leven, de weg op en laat de bus stoppen. We kunnen nog instappen. Dat is geluk.

Om ca. 18.00 uur zijn we in St. Girons. We nemen een taxi en we arriveren om ca. 18.30 uur bij de B&B in Castillon en Couserans.

De vrouw is blij ons te zien. Zij zou ons in St. Girons met de auto komen ophalen, maar haar

auto was stuk.

Na de kennismaking gaan we eerst eten. We eten in hetzelfde restaurant, waar we vorig jaar ook gegeten hebben op de avond vóór onze terugreis, met de Italiaanse Chiara uit Assisi.

We hebben een flinke honger.

We gaan ook nog even de route voor morgen bekijken. Het is nu even zoeken, maar het is geen probleem. We passeren de pelgrimsherberg, waar we vorig jaar geslapen hebben. Er slapen nu ook pelgrims.

Na het eten gaan we douchen, het dagboek schrijven en om 22.00 uur liggen we in bed.

We willen om 6.00 uur opstaan, zodat we vroeg kunnen vertrekken. Het wordt waarschijnlijk een warme, lange dag van 34 kilometer met klimwerk over de Col Portet d'Aspet.

=====

Dag 1: 21 juli 2015. Castillon – St. Juzet – d'Izaut: 34 km

We staan om 5.15 uur op. We willen op tijd vertrekken, want het wordt erg warm vandaag. Om 6.15 uur gaan we op pad. Het is nu al 19 graden.

We lopen Castillon uit volgens de route, die we gisteren bekeken hebben, naar de D618. Deze weg gaan we volgen tot St. Juzet d'Izaut. Audressein is de eerste plaats, die we tegen komen. Om 7.00 uur zijn we in Argein. We blijven op de D618.

Om 7.45 uur hebben we ca. 6 kilometer afgelegd.

We passeren Orgibet, Galey en om ca. 9.30 uur zijn we in St. Lary. Het stijgt steeds een beetje, maar het geeft geen problemen.

In St. Lary kunnen we koffie drinken. In dit dorp vraag ik waar het monument van Casartelli staat. Casartelli is de Italiaanse wielrenner, die is overleden ten gevolge van een valpartij tijdens de Tour de France in 1995.

De man geeft aan, dat het monument van de wielrenner 4 kilometer voorbij de top van de Col de Portet d'Aspet staat.

We gaan op weg naar de Col d'Aspet. Het is ongeveer 2 kilometer stijgen met een stijgingspercentage van 10 %. In Portet d'Aspet staat een restaurant, waar we koffie gaan drinken. Nu gaat het echte klimwerk beginnen naar de Col de Portet d'Aspet.

Deze berg is vorige week ook beklommen door de wielrenners van de Tour de France. Het wordt steeds warmer.

Om 10.30 uur begint de klim. Ik probeer een gelijkmatig tempo aan te houden, dat mij het beste ligt.

Jac is wat onstuimiger. Dan loopt hij voorop en later blijft hij weer achter mij. Ik laat me hier niet door afleiden. Ik loop mijn eigen tempo.

We komen bij een kapel. Hier gaan we even zitten, want het wordt steeds warmer en de weg steiler.

We verlaten de N618 en moeten deze weg 2 maal kruisen. Het pad is zeer steil, omdat we 2 maal een haarspeldbocht afsnijden. Het is zo steil, dat we bijna achterover vallen. De hoogte is 950 meter. De top is op 1060 meter. De laatste 100 meter is nog steiler. Dit is niet leuk meer.

Om 11.30 uur zijn we op de Col de Portet d'Aspet.

In een restaurantje gaan we wat drinken en we eten een stokbroodje met kaas.

We blijven de D618 volgen om langs het monument van Casartelli te komen. Het is ca. 4 kilometer na de top. Het gaat erg steil naar beneden. Ik moet flink afremmen.

We komen enkele wielrenners tegen. Ze moeten hard werken om vooruit te komen.

De renners, die ons passeren, rijden met grote snelheid naar beneden.

Onderweg vind ik een souvenir van de reclamekaravaan van de tour. Het is een sleutelhanger van

Kleber.

Om 13.00 uur zijn we weer 160 meter gedaald.

We komen bij een haarspeldbocht. Er staat een bord met de tekst, dat het hier 17% daalt. Dat is wel te zien, want het is hier heel steil. Even verderop weer een bord met dezelfde tekst.

Het moet wel erg zwaar geweest zijn voor de tourrenners om deze hellingen te beklimmen.

Om 13.30 uur zijn we bij het monument van Casartelli. Er liggen veel bloemen en kransen. Casartelli is verongelukt tijdens een afdaling van de 15^e etappe in 1995. Dus 20 jaar geleden. Hij had in 1992 de gouden medaille gewonnen van de wegwedstrijd op de Olympische Spelen in Barcelona. Verderop gaan we in de schaduw zitten om wat te drinken. We nemen er de tijd voor, want het is warm en het is hard werken. Onder ons kabbelt een riviertje. Het

zou heerlijk zijn mijn voeten te koelen in het koude water.

Als we verder, gaan blijft het dalen.

Het is nog ca. 7 kilometer naar St. Juzet. De temperatuur is ca. 30 graden. Gelukkig kunnen we veel in de schaduw lopen. Bovendien waait er een zacht windje.

We lopen nu op een hoogte van 590 meter. We zijn na de top al weer 560 meter gedaald. Er staat veel reclame en namen van renners op de weg geschilderd. Hier staat Lotto en Jumbo op de weg.

We komen op een kruising, waar meerdere wandelroutes samen komen. We gaan richting St. Juzet.

We komen op een weg met veel zon en geen wind. De temperatuur is hier 37 graden.

We passeren de Col de Buret op een hoogte van ca. 600 meter.

Een vrouw, die ons tegemoet komt met de auto, stopt bij ons. Ze vraagt of we al een slaapplek hebben. Ze verwijst ons naar een slaapplek in St. Juzet. Het is haar herberg. Deze hebben we snel gevonden. Het is een groot huis. Er kunnen 6 pelgrims slapen. Er is ook een Fransman gearriveerd. Hij heet Bertrand en woont in Nantes.

De man is erg behulpzaam. Hij wast onze kleding. Als de kleren morgenvroeg niet droog zijn zal hij ze in de droger stoppen.

De vrouw komt ook thuis. Ze is heel aardig. Ze heeft al 6 jaar een huidziekte aan haar handen. Haar vingers zijn in tape gewikkeld. Volgens de doktoren zal ze hiervan nooit genezen. Er is nog geen geschikt geneesmiddel voor gevonden.

Haar man heet Richard. Hij is banketbakker, maar is al 1 jaar werkeloos.

We kunnen om 19.30 uur eten. Richard heeft gekookt. Het eten is prima verzorgd. Het bestaat uit een gemengde salade, spaghetti

met een stuk varkensvlees, kaas en als nagerecht ijs of yoghurt.

Na het eten zet de vrouw Julie een mandje met pillen op tafel. Ze neemt er nu minstens 10.

Na het eten gaan we meteen naar bed.

Het is de 1^e dag. Het was een zware dag met veel klimmen en dalen.

Ik slaap meteen in.

Dag 2: 22 juli 2015. St. Juzet d'Izaut – Saint Bertrand de Comminges: 27 km

Om 7.00 uur kunnen we ontbijten.

Julie zit ook aan de ontbijttafel. Ze haalt haar mand met pillen weer tevoorschijn en legt zeker 15 pillen op tafel.

We worden voor het huis gefotografeerd. Julie houdt een dagboek bij van de gasten en plaatst daar de gemaakte foto bij.

Michel vertelt, dat hij dit huis 10 jaar geleden heeft gekocht en zelf heeft verbouwd.

Als het huis klaar is, kan hij 16 pelgrims ontvangen.

Om 7.45 uur vertrekken we. We lopen eerst langs de bakker om vers stokbrood te halen.

De hemel is bewolkt. Er is voorspeld, dat het in de loop van de middag zal gaan regenen.

Nadat we bij de bakker zijn geweest, lopen we naar de route.

De temperatuur is heerlijk. Om ca. 8.30 uur is het al 20 graden.

Op een bord staat, dat het nog 8 kilometer is naar de Col de Ares. We moeten dan ca. 400 meter klimmen.

Om 9.00 uur hebben we 30 minuten heftig moeten klimmen.

We lopen meest over puin- en graspaden tegen een berghelling onder bomen. Het is hier doodstil. Er is geen zelfs zuchtje wind.

We zien geen markeringen

meer. We lopen toch maar door. We zullen wel markeringen over het hoofd gezien hebben. We moeten tussen en over omgewaaide bomen door.

Dan zien we vlakbij een auto over een weg rijden. We lopen erheen. We moeten door struiken en tegen het talud opklimmen om op de weg te komen.

We zien op een bordje, dat deze weg de D618 is. Op deze weg moesten we ook uitkomen. Bij het plaatsje St. Anna zien we weer markeringen. Gelukkig. We lopen weer op de route. Even verder zien we het bord van de top van de Col des Ares. Hier eten we een vers stokbroodje aan een picnictafel.

Als we verder gaan, komen we bij een restaurant. We gaan hier koffie drinken. We krijgen een visitekaartje. Uit de naam op het kaartje kunnen we opmaken, dat de eigenaar een Nederlander (van Lanen) is.

Net voorbij het restaurant gaan we via een graspad naar beneden. We hebben mooie uitzichten over de bergen. We blijven flink dalen.

Aan het eind van het pad komen we in het dorp St. Pé d'Artet.

We lopen via de D33 naar Lourde en dan naar Mont de Gallé.

In deze plaats staan geen aanwijzingen meer. We vragen het aan een man. Hij maakt een schetsje van de route, die wij moeten lopen.

Na 15 minuten hebben nog niets

gezien van wat de man ons heeft uitgelegd.

We moeten richting het noorden. Dus we gaan die richting uit.

We lopen door een bos over een smal pad. Het is erg mooi hier, maar daar hebben we nu geen oog voor. We moeten alle aandacht besteden aan het smalle, flink stijgende pad.

We overleggen nog even of het niet beter is om terug te gaan. We besluiten verder te lopen, omdat verderop de GR78 zou moeten lopen.

Na ruim een uur lopen komen we bij een T kruising. Dit zou de GR78 moeten zijn.

Als we linksaf gaan, zien we verderop weer markeringen. Wat zijn wij blij.

We lopen nu richting de refuge St. Martin. We lopen over een goed graspad.

De zon schijnt nu regelmatig. Het is nu nog ca. 12 á 13 kilometer naar St. Bertrand. Het is nu weer steeds klimmen.

We komen nu bij een grote omgewaaide boom, die dwars over het pad ligt. Ik kan er niet omheen. Met veel kunst- en vliegwerk klim ik er overheen.

Jac wil onder de boom door. Hij wil zijn rugzak niet afdoen. Hij komt klem tussen de boom en de bodem. Het kost hem heel veel moeite om zich te bevrijden. Ik vind dit wel leuk en maak van de gelegenheid gebruik om wat foto's te maken van zijn situatie.

Om 13.00 uur lopen we door bossen op een hoogte van ca. 900 meter.

We komen bij de refuge St. Martin. Het is een gebouwtje voor zwervers, zoals wij zijn. Er is niemand.

Er is geen water of verlichting. Buiten liggen de restanten van een kampvuur of barbecue. We gaan verder en op een boomstam eten we ons stokbrood. Om 13.30 uur is het ca. 22 graden. We gaan dalen over steile paden met veel losse stenen. Sinds St. Martin is het steeds dalen. Verderop zien we Barbizon liggen. Het ligt veel lager dan waar wij nu lopen. We komen niet in Barbizon, maar lopen door Loure. Bij een farmacie geeft een thermometer aan, dat het hier nu 34 graden is. We gaan in een bar wat drinken. We drinken een ijskoude cola light. Heerlijk. Als we Loure verlaten, is het nog 3,5 kilometer naar St. Bertrand. We lopen naast een rustige verkeersweg. De hemel wordt bewolkt. Het dreigt nog te gaan regenen.

Om 15.15 uur arriveren we bij de camping. Hier hebben we een chalet gereserveerd. Het is een houten gebouw. Het ziet er van binnen zeer goed uit. We gaan in het dorp eten. Er is maar één restaurantje. We ontmoeten hier 2 Nederlandse fietsers. Een man is gestart in Denemarken, is door Duitsland en Frankrijk naar hier gefietst. Nu rijden ze naar Bordeaux en daarna rijden ze weer naar Nederland. Dan is hij 10 weken onderweg.

Als we weer in de chalet arriveren, gaan we ons dagboek schrijven. Om ca. 22.00 uur zijn we klaar en gaan naar bed.

====

Dag 3: 23 juli 2015. St. Bertrand de Comminges – La Barthe de Neste: 24 km

Om 6.00 uur staan we op. We eten een stuk oud stokbrood en kaas met water. Er is vandaag niets beters. Ook niet erg voor een keer voor een pelgrim.

Om 7.00 uur vertrekken we. We lopen naar het centrum, waar we gisteren gegeten hebben. In het centrum volgen we de markeringen. We lopen naar de D26.

Het heeft bijna de gehele nacht flink geregend. Ik werd er een paar keer wakker van. Ik zag de ellende van poncho, natte kleren en voeten al voor me.

Het regent nu een beetje. Ik heb mijn jas aangetrokken, maar geen poncho.

De temperatuur is goed. Het is al bijna 20 graden. We lopen op de D26. Het is een weg met weinig verkeer.

We volgen niet de GR78, omdat deze erg modderig kan zijn, omdat het de gehele nacht geregend heeft.

We moeten nog de overnachting regelen voor vanavond in La Barthe. Gisteren is dit niet gelukt. Ook het toeristenbureau kon ons niet helpen. We gaan naar La Barthe en bekijken daar wel waar we kunnen slapen.

We komen bij Grottes de Gargas. Hier is een restaurant. Helaas gaat het restaurant pas om 11.00 uur open. Daar wachten wij niet op.

We verlaten het departement Haute Garonne en komen in het departement Haute Pyrenéen.

We passeren een gebouw van een waterleidingbedrijf. Jac vraagt of we hier misschien koffie kunnen drinken. De vrouw wil voor ons wel koffie zetten. Het duurt even, maar het smaakt goed.

De lucht is zwaar bewolkt, maar het is wel gestopt met regenen.

Om 10.00 uur zijn we in Nestier. Bij de ingang van het dorp is een restaurant. We drinken hier koffie en nemen een potje eigen gemaakte jam mee. We willen wel eens iets anders dan kaas. De kaas loopt nu bijna uit mijn rugtas door de warmte.

Na Nestier lopen we over een smalle asfaltweg met weer bijna geen verkeer.

De hemel klaart op. Er komt meer zonneschijn.

Jef belt, dat het goed met hem gaat op de 4daagse van Nijmegen. Het is de dag van Groesbeek.

We lopen over een landweg richting Montoussé.

Na enige tijd denken we in Montoussé te zijn.

We lopen door het dorp en vragen ons af of dit toch wel Montoussé is. We vragen het aan

een man. Het blijkt Bizous te zijn. We lopen helemaal verkeerd.

De man wil wel een stuk met ons mee lopen.

Later zegt Jac, dat het een heel druk mannetje was. Als Jac dit zegt, moet hij wel héél erg druk zijn. Hij vertelt, dat hij een country house heeft buiten het dorp. Hij woont in Toulouse en is advocaat.

Als we in Montoussé zijn, gaat hij terug en wij lopen verder.

Na Montoussé gaan we in de berm vers stokbrood eten met abrikozenjam. Dat smaakt heerlijk.

De temperatuur is ca. 25 graden. De lucht is nagenoeg helder. We verwachten nu geen regen meer. Het valt erg mee vandaag.

Om ca. 14.00 uur staan we aan de rand van La Barthe. Het is een dorp met weinig inwoners, maar wat betreft oppervlakte

is het dorp groot.

Het duurt even voor we in het centrum zijn.

We kunnen niet terecht bij het toeristenbureau, want dat is gesloten vanaf 14.00 uur.

We lopen naar het gemeentehuis. Ik heb goede ervaringen met informatie, die ik kreeg op het gemeentehuis. Ik ga naar binnen en vraag of in het dorp een overnachtingsmogelijkheid is.

De juffrouw pakt de boeken erbij en gaat bellen. Bij het tweede adres hebben we prijs.

We krijgen een stadsplattegrond mee en lopen erheen.

Een mevrouw staat ons al op te wachten. Het is een heel aardige vrouw. Ze biedt ons meteen een drankje aan.

Zij woont met haar man op de 1^e verdieping. De begane grond is de maison d'hôte.

De vrouw gaat weg. Ze moet naar haar werk.

Wij douchen en gaan boodschappen doen.

Als we terug zijn, gaan we schrijven.

Om ca. 18.00 uur komt de vrouw weer thuis en gaat meteen eten klaar maken.

Om 19.00 uur kunnen we eten. We eten een salade, een stukje vlees met aardappeltjes en yoghurt na.

Tijdens het eten blijft ze bij ons staan. Ze heeft het druk over het eten, de wijn, haar werk, etc.

Ik vraag haar of ze Chateau Migraine kent. Ze schudt haar hoofd. Als ik het uitleg, voelt ze zich een beetje beetgenomen.

Als we klaar zijn met eten, vertrekt ze en ik schrijf verder aan mijn dagboek.

Om 21.00 uur ben ik klaar en om 21.30 uur ga ik slapen.

=====

Dag 4: 24 juli 2015. La Barthe de Neste – Bagnères de Bigorre: 27 km

Om 7.00 uur kunnen we ontbijten en vertrekken om 7.45 uur.

Huguette was ontzettend aardig, maar wel erg druk.

Het weer is goed. De zon schijnt volop en bij vertrek is het al meer dan 20 graden.

Om 8.30 uur lopen we naar Capvern. Volgens Huguette is daar een heel goede bakker. We willen er langs gaan.

We nemen de afslag naar Capvern en komen bij de bewuste bakker. We kunnen hier ook koffie drinken. We nemen er een croissant bij. Dat smaakt wel.

We nemen een stokbrood en frisdrank en gaan verder.

We gaan richting Bonnemazon.

Vóór ons liggen de Pyreneeën. Sommige bergtoppen zijn nog bedekt met sneeuw. Het is een erg mooi uitzicht. Tegen de berghellingen liggen veel kleine dorpjes.

Jac maakt mij attent op een weerstation op de top van een berg. Jac zegt, dat dit de Tourmalet is. Ik betwijfel dit. Jac vraagt het aan een man. De man zegt, dat de berg de Pic du Midi is en ca. 2500 meter hoog is.

We lopen over een geasfalteerde landweg tussen weilanden en maïs.

We lopen parallel aan de Pyreneeën.

We vervolgen de D139 en passeren Molière en Banque. Het is dan nog 2,3 kilometer naar Bonnemazon.

Op de trap van een monument gaan we wat eten. Ik heb een citroendrank bij mijn stokbrood. Dat smaakt beter dan water, dat we gedurende een paar dagen gedronken hebben.

Er heerst hier een serene rust. Geen geluiden van vogels of verkeer. Helemaal niets. Ik kom hier helemaal tot rust. Als er een vlieg voorbij vliegt, hoor je hem. Jac moet dan ook even stil zijn.

We lopen door het dorp Bonnemazon. Het dorp heeft een mooie naam, maar voor de rest stelt het niet veel voor.

We verlaten het dorp en komen een fietsster tegen met een vol bagagewagentje achter haar fiets.

Ze rijdt vandaag naar La Barthe, waar wij de afgelopen nacht hebben overnacht.

Het is de gehele dag klimmen en dalen. Het is

constant heuvelachtig.

Om 12.00 uur zijn we Durban. Het is nu ca.

28 graden en windstil. We hebben meestal mooie uitzichten.

Om 12.45 uur wordt de lucht in korte tijd zwaar bewolkt en het gaat flink waaien.

Ik kan zien, dat het in de bergen flink regent.

We lopen door Castillon en worden weer begeleid door veel honden met hun luid geblaf. Op elk erf lopen wel een paar honden. Ze begeleiden ons het dorp weer uit.

Om ca. 13.00 uur eten we op een rustig plekje een broodje. Daarna gaan we naar Bettès. In Bettès staat een bord, waarop staat vermeld, dat het nog 10 kilometer is naar Bannières.

Na Bettès lopen we weer op de D26. We lopen hier op een hoogte van ca. 385 meter.

Op de D26 begint het flink te dalen. Er waait een lekker windje. Dat is wel vol te houden.

We merken, dat we een paar kilometer zijn omgelopen. Het maakt niet uit. Het loopt goed.

Om 14.00 uur dalen we nog steeds over de D26. We maken veel S-bochten, wat betekent, dat het veel daalt.

Om ca. 15.00 uur is het nog ca. 4 kilometer. We moeten nu ook regelmatig klimmen. Het is hard werken.

Om 15.30 uur zijn we in Bagnères. Bij de eerste bar gaan we wat drinken.

We gaan op weg naar onze slaapplaats, waar we om 16.45 uur arriveren.

De slaapplaats is een internaat, dat geleid wordt door nonnen. Er zijn nu geen kinderen vanwege de zomervakantie.

We treffen hier ook Bertrand, die we eerder gezien hebben. Hij heeft een Fransman als wandelmaat gevonden.

We worden ingeschreven door een vriendelijke non. Ze geeft ons een alternatieve routebeschrijving naar Lourdes. Deze route is 5 kilometer korter en we hoeven minder te klimmen en dalen. Dit is zeer welkom.

Na het douchen en wassen gaan we het dorp in en gaan we de route voor morgen bekijken.

We brengen een bezoek aan de kerk.

Op de terugweg gaan we eten bij een Italiaans restaurant. Hier kunnen we om 18.15 uur eten. In de andere eetgelegenheden kan dat pas om 19.30 uur.

Om 19.00 uur lopen we terug naar de slaapplaats en kopen nog de Telegraaf van vandaag.

Als we terug zijn, gaan we schrijven en de krant lezen.

Om 21.00 uur gaan we naar bed.

=====

Dag 5: 25 juli 2015. Bagnères – Lourdes: 24 km

Om 7.00 uur ontbijten we in de keuken. De zuster heeft al koffie gezet.

Als we vertrekken, regent het. We trekken onze poncho aan.

De lucht is vrij donker, maar de temperatuur is goed. Het is ca. 16 graden.

We verlaten Bagnères volgens de informatie, die we van de zuster hebben ontvangen.

We lopen naar Pouzac. Daar is een bakker. We kopen brood en kunnen hier ook koffie drinken.

De route is vanaf deze plaats gepijld. Het zijn grote pijlen van ca. 1 meter. Je kunt ze niet missen.

Het is intussen droog geworden. We trekken de poncho uit. Het is heerlijk zonder de poncho.

We lopen over een asfaltweg, licht bergop.

Als we verder lopen, zie ik even later Jac niet meer achter mij. Ik loop terug, maar ik zie geen Jac. Ik roep Jac en in de verte hoor ik hem. Ik roep en vraag of alles goed is. Ik blijf staan wachten.

Even later komt hij uit de bosjes tevoorschijn. Hij vertelt, dat hij snel de bosjes in moest, maar dat hij te laat was. Hij moest alles weer op orde brengen en dat duurde even.

Volgens de beschrijving moeten we na een brug linksaf, maar de pijl geeft aan, dat we rechtdoor moeten. We besluiten de pijl te volgen.

Het wordt meteen flink klimmen. In ca. 30 minuten klimmen we ca. 150 meter.

We zijn op weg naar Neuilh.

Om ca. 10.00 uur hebben we 10 kilometer afgelegd. Het is afgekoeld en het is bewolkt, maar het ziet er niet naar uit, dat het gaat regenen.

We lopen nu op een hoogte van ca. 670 meter.

We lopen nog steeds over een asfaltweg met praktisch geen verkeer.

Bij een groene loods moeten we de weg verlaten.

In de routebeschrijving van de zuster staat, dat we op een “dirty pad” komen. Je kunt wel zien, dat bij slecht weer het pad slecht begaanbaar is. Het is nu een droog zandpad.

We lopen over een pad met mooie uitzichten over de bergen. Links zijn de bergen dichtbij en

rechts verder weg. Hier en daar staan wat huisjes tegen de berghellingen.

Het is erg mooi. Ik maak veel foto's. Ik zou willen, dat ik hier in mijn hoofd

kon filmen. Dan kon ik thuis alles nog eens op mijn gemak bekijken. Helaas, dat gaat niet. Ik maak wel een paar panoramafoto's. Ik hoop, dat deze foto's weergeven, wat ik hier zie.

In de verte zien we, tussen de bergen, een grotere plaats liggen. Zou dat Lourdes kunnen zijn?

Op de hellingen, waar we nu lopen, bestaat de plantengroei in hoofdzaak uit varens. Het zijn mooie bodembedekkers.

Op de hellingen aan de overzijde staan veel bomen.

We komen op een breed zandpad. In de verte zien we nu meerdere dorpen liggen. Het pad loopt vrij steil naar beneden.

De eerste plaats, waar we komen is Les Angles. We gaan op een muurtje bij een openbare wasplaats zitten en eten een stokbroodje.

Om ca. 12.15 uur gaan we verder. Het is nog 4,5 kilometer naar Lourdes.

Bij een antennemast gaan we dalen naar het centrum van Lourdes.

Als we in Lourdes aankomen, gaan we in het eerste restaurant koffie drinken. Dat smaakt.

We gaan op zoek naar de herberg. Het valt niet mee de herberg te vinden. Veel mensen weten wel waar de straat ongeveer is, maar niemand weet het exakt. We moeten in de Rue de Pau zijn. Iedereen kent wel de Route de Pau, maar niet de Rue de Pau.

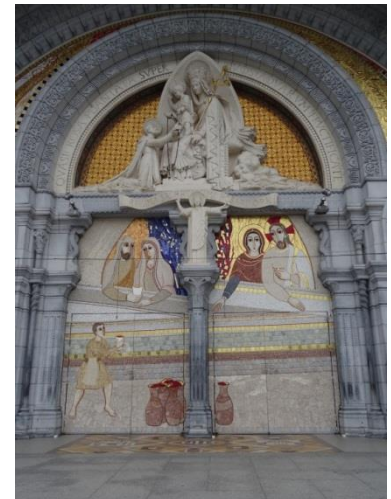
Om 15.30 uur hebben we de herberg Accueil Jaquaire gevonden. Er zijn al een paar pelgrims gearriveerd. Rachel schrijft ons in.

We zetten onze rugtassen binnen en lopen terug naar het centrum.

We lopen naar de kathedraal. In de kathedraal wordt een H. Mis opgedragen. De kerk zit bijna vol. Wij nemen plaats in een bank en blijven

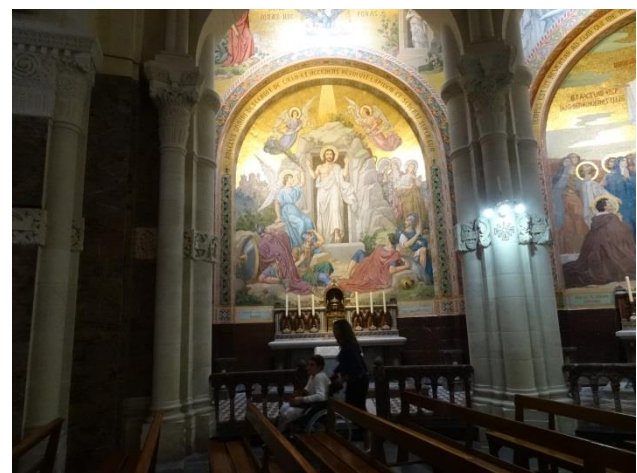
tot de mis is afgelopen. We bezoeken de crypte en de bovenkerk. Bij de grot is het erg druk. Er staat een

lange rij met wachtenden. We steken een paar kaarsen op. Dat is een goede business voor de kerk. Het staat vol

kaarsen. Er zijn kaarsen, die € 400,- kosten, maar ze zijn 2 meter lang. We lopen naar een winkelstraat.

Er zijn alleen souvenirwinkeltjes en restaurants. Het is een erg commercieel gebeuren.

Na wat gedronken te hebben, lopen we weer terug naar de herberg. Er zijn een paar pelgrims bij gekomen.

Er is een echtpaar uit Lille bij Turnhout. Zij zijn op de fiets. Er is ook een echtpaar uit Wallonië en een Amerikaan. Hij is aangekomen per vliegtuig. Hij is zijn rugtas kwijt. Die is tijdens de vlucht kwijt geraakt. Hij wil nog een paar dagen wachten. Als de bagage niet gevonden wordt, moet hij nieuwe spullen kopen.

Ook 2 jonge Duitsers komen binnen. Zij hebben geen geld. Zij hebben een gitaar en een klarinet en hopen door muziek te maken wat geld te verdienen voor de kosten onderweg. Om 19.30 uur kunnen we in de herberg eten.

We krijgen een heerlijke groentensoep, pasta met kip, kaas en een taartje na. Er staat ook wijn op tafel. De maaltijd is donativo.

De 2 Duitsers maken muziek tijdens het eten. Het klinkt goed.

Om 21.00 uur gaan Jac en ik naar de lichtprocessie. We sluiten ons aan bij een groep.

Er lopen groepen uit vele landen, allemaal met vaandels en borden.

Bijna iedereen draagt een kaarsje. Er wordt gezongen en meegezongen.

Het is een plechtig gebeuren. Als de stoet op het voorplein stil staat, wordt gebeden.

Volgens de hospitaleros zouden er wel 12.000 mensen kunnen zijn.

Op het voorplein staan heel veel mensen in rolstoelen en brancards met zieke mensen. Als je hier staat, besef je pas wat het betekent, dat je gezond bent en hier heen kunt wandelen, zoals wij doen.

Om 22.30 uur is de processie afgelopen. We lopen terug naar de herberg en zijn om ca. 23.00 uur terug en gaan meteen slapen.

Rustdag in Lourdes. Zondag 26 juli 2015.

Vanmorgen hebben we geen haast. Vandaag blijven we in Lourdes.

We ontbijten om 8.00 uur.

Als we klaar zijn, worden we uitgenodigd naar buiten te komen. Er wordt een kring gevormd en wordt het lied "Tous les matins" gezongen en er worden foto's gemaakt.

Om 9.00 uur gaan we op weg naar de ondergrondse kerk Saint Pie X. Deze kerk is vorig jaar bij een overstroming onder water gelopen.

Als we in de kerk komen zijn alle zitplaatsen al bezet. We zoeken een goed plaatsje, van waaruit we de dienst op het altaar van dichtbij kunnen volgen. De H. Mis begint om 9.30 uur.

Tijdens de mis wordt veel gezongen. De tekst komt dan op grote TV schermen, zodat iedereen mee kan zingen.

Er staan wel 20 priesters rond het altaar. Zo te zien is hier nog geen gebrek aan priesters.

Het is een plechtige dienst.

Het maakt indruk, dat zoveel mensen in de kerk zitten en met zoveel devotie de dienst volgen.

De mis duurt tot ca. 11.00 uur.

Na de mis doen we de kruisweg. Bij de 1^e statie is een trap. Hier kruipt een aantal mensen, biddend, op hun knieën, naar boven. Gelukkig zijn er bij de volgende staties geen trappen meer. Ik vind dit een beetje mensonterend. Het zijn alleen oude mensen, die dit doen. De kruisweg bestaat uit houten beelden. Er zijn veel mensen, die de kruisweg doen.

Om 12.15 uur zijn we weer in het centrum. Ik koop enkele kaarten om te versturen. Ik bestel ook 3 shirtjes voor de meisjes. Hierop worden de namen gedrukt. Aan het eind van de middag zullen ze klaar zijn.

Als we terug in de herberg zijn, ga ik de kaarten schrijven. Daarna bekijken we route voor morgen. Om 15.30 uur zijn we hiermee klaar.

We halen de shirtjes op. Ze zijn erg leuk geworden.

We lopen de kerk Pie X in. De kerk is nu bijna leeg. In een zijkapel is nog een dienst. Het is nu niet druk.

In een kapel wordt de biecht afgenomen. Er zitten 6 priesters om de biecht af te nemen. Er is veel animo van mensen, die willen biechten.

We drinken nog wat in een bar en gaan terug naar de herberg.

Om 19.30 uur kunnen we eten. Het is voor mij een dag van beleving geweest. Zoveel invalide mensen, zoveel zusters en vrijwilligers, die deze mensen helpen. Ook

de beleving van de H. Mis van vanmorgen en de lichtprocessie gisteravond.

Tijdens het eten is het weer heel gezellig. Ik zit naast 2 nieuwe hospitaleros, die Rachel komen vervangen.

Aan tafel zit 1 Italiaan, 1 Amerikaan, 4 Franstalige Belgen en Jean Louis, de Hoofd Hospitaleros.

De vrouwelijke hospitaleros komt uit Parijs en de man komt uit Tarbes. Ze wandelen allang samen. Ze hebben zelfs de GR5 gedaan vanuit Hoek van Holland naar Nice gedaan.

Om 21.30 uur zijn we klaar en gaan we naar bed.

Morgen gaan we naar Asson. Het is 24 kilometer. We hebben al gereserveerd in de Presbitère. We kunnen daar 's avonds ook de maaltijd gebruiken.

=====

Dag 6: 26 juli 2015. Lourdes – Asson: 24 km

We vertrekken om 7.15 uur nadat we van iedereen afscheid hebben genomen.

Als we 50 meter onderweg zijn, komt de Italiaan achter ons aangerend om ons de hand te schudden en Buen Camino toe te wensen.

We gaan langs de bakker voor een stokbrood en 2 croissants.

We lopen richting de kathedraal, waar we de route kunnen oppakken en komen bij de rivier de Gave, die we moeten gaan volgen.

Vanmorgen, bij het vertrek, regende het een beetje, maar nu is het droog en de temperatuur is goed.

We lopen over een graspad naast de Gave. De Gave is meestal niet te zien door de hoge begroeiing tussen de Gave en het pad.

Het pad is soms wat glibberig en er liggen regelmatig grote plassen, omdat het vannacht flink geregend heeft.

Om 9.00 uur begint het te regenen. We trekken de poncho aan. Het is meer nevel dan echte regen.

We lopen door het gehucht Rieulhes. Het is hier erg stil.

Om 10.00 uur zijn we in St. Pé de Bigorre. Het regent nog steeds.

In deze plaats is geen bar. Daarom gaan we maar in een bushokje zitten om wat te eten.

We lopen het dorp uit en gaan aan de andere zijde van de Gave lopen.

Om 10.45 uur zijn we bij de grotten van Bétharram. We zien, dat er een restaurant bij de grotten is. Daar gaan we koffie drinken. Er is ook een boetiek bij, waar allerlei snuisterijen verkocht worden.

Als we vertrekken, gaan we weer naast de Gave lopen.

We komen in Lestelle Bétharram. We worden een berg op geleid en komen bij kapellen met afbeeldingen van de kruisweg. Het zijn mooie

gebouwtjes.

In de eerste kapel is een priester, die vraagt of we een stempel willen in onze credential.

Als we alle staties gehad hebben, komen wij bij een heuvel met 3 kruizen met afbeeldingen van Jezus en de 2 misdadigers, die aan kruizen zijn genageld.

We willen verder gaan, maar het pad is afgezet middels een rood-wit lint. We lopen de route terug en zoeken de D226.

In het dorp staat een richtingaanwijzer met daarop "Asson 10 km". Deze weg gaan we volgen.

Het is een asfaltweg met weinig verkeer. Het is flink klimmen middels een aantal haarspeldbochten.

Op een bank gaan we wat eten en nemen hiervoor royaal de tijd. Achter ons zien we de kruisweg, die we eerder gezien hebben. We zien weer het rood-witte lint van de afzetting.

We hadden hier de route kunnen vervolgen. Dat is toch balen. We hebben na de afzetting

ca. 1 uur geklimmen en gedaald. Dat is toch ca. 4 kilometer.

Op een bord staat "Les Croix Hauteurs". We wisten niet wat het inhield, maar nu staan we bij een kruisbeeld.

We staan nu op een hoogte van 420 meter.

Na dit punt gaan we dalen en hebben mooie uitzichten. Links de Pyrenéén en rechts van ons liggen enkele dorpen.

Op een bordje staat, dat het nog 5,4 kilometer is

naar Asson. Dan kunnen we er om ca. 15.15 uur zijn.

We lopen over een slechte asfaltweg. We passeren regelmatig boerderijen. De begroeiing op het land is maïs en grasland.

We moeten de weg verlaten en lopen richting het dorp.

Tegen 15.00 uur staan we vóór de presbytère, wat parochiezaal betekent.

We bellen aan, maar er is niemand aanwezig. Er hangt een briefje aan de deur met een telefoonnummer.

We bellen dit nummer. Het gaat erg moeizaam, want de vrouw weet niet, dat we gebeld hebben. Ze komt.

Haar man had door de telefoon verteld, dat we ook konden eten. Dat blijkt ook niet te kloppen.

Alle winkels zijn op maandag gesloten. De broodautomaat in de buurt werkt niet.

We bellen het nummer op de automaat. De vrouw komt langs. Er zit nog 1 brood in de automaat. We kunnen brood bestellen voor morgenvroeg. Dan is zij om 8.00 uur bij de automaat met vers brood.

Als we terug gaan, arriveert een echtpaar, dat we onderweg gepasseerd zijn. Zij komen uit de buurt van St. Etienne. Zij hebben voor ons wel pasta. Dat is heel aardig.

Na het douchen en wassen maken we de pasta klaar en eten deze met smaak op.

Na het eten ga ik schrijven.

Er komen nog 7 pelgrims binnen, die verspreid in het gebouw slapen.

Om 19.30 uur ben ik klaar met schrijven en om

20.30 uur gaan we slapen.

=====

Dag 7: 28 juli 2015. Asson – Arudy: 18 km

Om 8.00 uur staan we bij de broodautomaat. Iets na 8.00 uur arriveert er een auto met brood en 2 croissants.

We gaan op pad naar Arudy. Het weer is goed. Het is licht bewolkt. In de bergen regent het. Het is te hopen, dat de regen daar blijft.

We lopen naar Bruges. Hier kunnen we op de markt koffie drinken. 2 Dames, die ook in het parochiehuis sliepen, komen hier ook koffie drinken. Ze slapen in Arudy ook in het parochiehuis.

Als we verder gaan, zien we voor ons de bergen en het moet daar hard regenen aan de lucht te zien.

Om 10.00 uur komen we in Mifajet. Na deze plaats komen we op een graspad en we moeten flink gaan klimmen.

Links van ons zie ik de bergen, niet ver van ons vandaan. Rechts van ons varens en daar achter maïs. Jac vertelt, dat hij aan het eind van deze maand € 1400, - bindingstoelage krijgt. Ook krijgt hij een eenmalige toeslag van

€ 500, - en ook nog 5% loonsverhoging. Dit is toch niet normaal. Wij, gepensioneerden, moeten steeds inleveren en het onderwijs krijgt maar toeslag en verhogingen.

Om ca. 11.00 uur lopen we over een moeilijk te belopen bospad, dat flink klimt.

Na enige tijd gaan we in de berm zitten om wat te eten.

Om ca. 12.00 uur zien we in de verte Ste. Colome liggen.

Het moet hier vrij veel regenen, want de weilanden en de maïs staan er fris groen bij.

Als we in Ste. Colome aankomen, is er geen bar.

We gaan op een muurtje zitten om wat te eten en een steentje uit mijn schoen te halen.

Een meisje komt vragen of we water willen. Ik zeg

haar, dat we liever koffie hebben. Dat kan ook. Ze gaat koffie zetten en komt even later terug met 2 bekers koffie. Dat is lekker..

Ze probeert Engels te praten. Ze is net geslaagd voor het atheneum en gaat nu scheikunde studeren in Compiègne. Er waren 500 gegadigden en maar 100 studieplaatsen en zij is aangenomen.

Haar ouders komen net thuis en komen er ook bij staan. Ze vragen of we misschien ook nog brood willen.

De vrouw zegt, dat we het pad Arruets moeten hebben voor de route naar Arudy.

Het is een geasfalteerd pad, dat licht daalt naar Arudy. Het is een mooie omgeving en het ruikt heerlijk naar bloemen en planten.

We zien 3 mensen, die ook in Asson hebben overnacht. Ze slapen vannacht in een hotel in Arudy.

Tussen de bomen zien we Arudy liggen. Het is een vrij grote plaats.

Als we aan de rand van het dorp zijn, kunnen we zien hoe groot het dorp is.

Als we naar het centrum lopen passeert ons een auto met de ouders van het koffiemeisje. Ze stoppen en zeggen ons waar we moeten zijn. Verderop stoppen ze weer. Als we hen naderen wijzen ze ons het gebouw, waar we moeten zijn. Heel leuk..

We kunnen de sleutel ophalen bij Irma.

Het gebouw kan van binnen wel wat onderhoud en schilderwerk gebruiken.

Er liggen een groot aantal matrassen op de vloer.

We leggen 2 matrassen in een andere ruimte, waar we vannacht willen slapen.

Na het douchen en kleren wassen, gaan we naar het centrum. Op een terras drinken we wat. Om 16.00 uur lopen we terug naar de presbytère. De 2 dames, die ook in Asson sliepen, zijn ook gearriveerd.

Ik ga schrijven en ben daar om 17.15 uur mee klaar.

De pastoor komt ook thuis. Jac en ik moeten boven gaan slapen. We krijgen een slaapkamer met normale bedden. De pastoor heet Pierre.

Om 19.30 uur kunnen we eten. We moeten allemaal assisteren bij de bereiding van de maaltijd. Het is heel gezellig.

Pierre vertelt, dat hij 10 parochies onder zijn beheer heeft.

Eén dame woont St. Jean de Lux en heeft een moeilijke Baskische naam. De andere woont in Luxemburg en heet Francoise.

Voor hen is het morgen de laatste wandeldag. Ze gaan daarna naar huis.

=====

Dag 8: 29 juli 2015. Arudy – Oleron St. Marie: 23 km

We doen nog boodschappen in Arudy, alvorens we het dorp verlaten.

Het is goed weer en de voorspelling is, dat het een mooie dag wordt.

We lopen naast de D920, die naar Buzy leidt.

In het weiland zien we een aantal Dolmen staan.

Het telefoonnummer van de herberg Le Bastet is gewijzigd. Pierre had het juiste nummer.

We bellen naar de herberg en kunnen reserveren voor vannacht.

Na Buzy komen we in Buzet. We vervolgen onze route over een pad met grote losliggende stenen. Daarna lopen we over een puinpad, dat veel beter loopt.

We passeren de man en 2 dames, die in een hotel in Arudy overnacht hebben. We hebben hen eerder ook gezien. De echtgenoot van een van de dames komt elke avond langs met hun hondje.

Om 10.00 uur zijn we in Ogeu les Bains. Hier is nu de weekmarkt. We kunnen koffie drinken.

Als we het dorp verlaten, moeten we een keuze maken uit 2 routes. We kiezen een route, die 1 kilometer langer is, maar deze route geeft mooie uitzichten over de Pyrenéén.

We halen een schaapsherder in, die zijn schapen begeleidt met een busje.

Waarschijnlijk brengt hij de schapen naar een graasgebied, want ze krijgen geen kans om te grazen.

Wij blijven achter de schapen lopen. De herder zegt, dat de kudde 400 schapen groot is.

Verderop verlaten de schapen het pad en komen in het graasgebied.

De kopjes gaan meteen naar beneden om te grazen.

De schapen hebben nog een dikke vacht. De herder vertelt, dat de schapen in oktober geschoren worden.

We lopen over een smal asfaltpad tussen struiken en bomen. Soms kunnen we tussen de beplanting door de Pyrenéén zien. De beplanting naast het pad bestaat in hoofdzaak uit hoge varens.

Om 11.00 uur is het ca. 22 graden. Dit is een goede temperatuur om te wandelen.

Om 12.00 uur eten we een stokbroodje met gekookte ham. De gekookte ham smaakt hier heel goed.

Boven in de bergen is het grijs. Waarschijnlijk regent het daar. Boven ons betreft de lucht ook. Hopelijk blijft de regen nog een paar uur weg.

We lopen al een paar uur door alleen maar bossen, afgewisseld door grote velden varens.

We lopen een tijdje langs de rivier Gave d'Ossou. Er zijn een 10tal dames met rugzak bezig de rivier over te steken. Ze staan tot boven de knieën in het water. We wachten maar niet tot er een paar in het water vallen, want ze zijn door de rugzak wel topzwaar. Ze hebben de grootste lol.

Via een brugje komen we aan de andere kant van de rivier. Op een bank rusten we even. Daarna gaan we verder langs de rivier.

Om 13.30 uur komen we weer in bossen.

We komen op een punt, waar de GR78, onze route, en de GR 653, de Via Tolosana, samen komen. Hier was ik 5 jaar geleden ook, toen ik de Via Tolosana liep.

Tegen 14.00 uur lopen we Oleron St. Marie in. Het is door de siësta erg rustig op

straat.

We lopen richting het centrum op weg naar de herberg Le Bastet.

Om 14.15 uur zijn we bij de herberg. Hij is nog gesloten.

Tegenover de herberg is een bar, waar we wat kunnen drinken. We kunnen niets meer eten, want de keuken is vanaf 14.00 uur gesloten. Als we op het terras zitten, belt Corrie mij op. Ze vraagt of ik naar huis wil komen. Ze heeft al 4 dagen veel pijn in haar onderbuik. De dokter kan niet zeggen wat de oorzaak is. Ik zeg, dat ik morgenvroeg de trein naar huis zal nemen. Ik zal haar vanavond terug bellen. Als de herberg open is, brengen we de rugtas naar onze kamer. In deze herberg was ik 5 jaar geleden ook.

Jac kan verder lopen, want ik heb hem niet nodig voor de terugreis. Dat gaat hij dan ook doen.

We gaan naar het station. Het is niet ver van de herberg.

Ik moet met de bus naar Pau, want er is een treinstaking op de route naar Pau. Ik kan treinkaarten nemen van Pau naar Roosendaal. Om 8.00 uur gaat de bus.

Het wordt wel een abrupt einde van mijn Chemin du Piëmont.

=====

Terugreis: 30 juli 2015. Oleron St. Marie – Etten-Leur

Ik neem afscheid van Jac. Om 8.00 uur vertrekt de bus naar Pau. Hier moet ik 2 uur wachten op de TGV naar Parijs.

Ik kom aan op het station Montparnasse. Met de metro rijd ik naar Gare du Nord.

In Brussel is de trein naar Amsterdam uitgevallen.

Ik rijd naar Antwerpen waar ik de trein naar Roosendaal kan nemen en van hier naar Etten-Leur.

Om 22.00 uur arriveer ik in Etten-Leur. Corrie wacht mij op.

Ze heeft behoorlijk veel pijn.

In de dagen hierna worden urinemonsters genomen en echo's gemaakt. Hieruit blijkt, dat ze nierstenen heeft.

We maken een afspraak bij de uroloog.

Ze krijgt medicijntegen de pijn in afwachting van de vergruizing. De pijn is gedurende deze periode veel minder.

=====